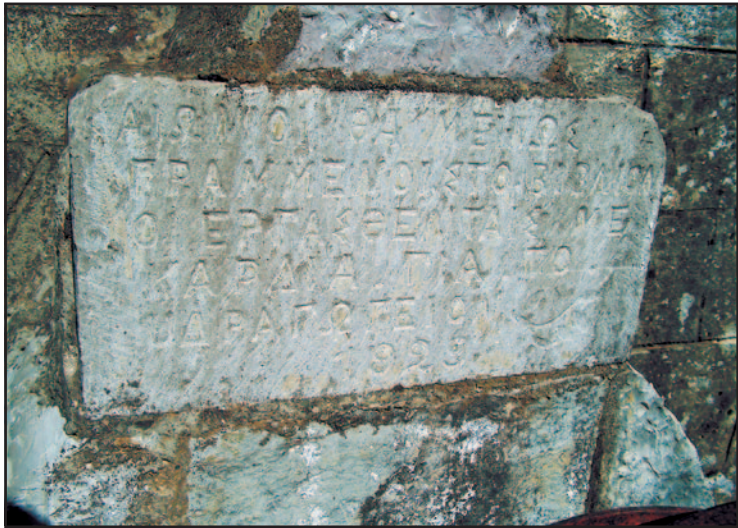

Η ΥΔΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΑΙΩΝΙΟΙ ΘΑ ΜΕΙΝΩΣΙ
ΓΡΑΜΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ
ΟΙ ΕΡΓΑΣΘΕΝΤΕΣ ΜΕ
ΚΑΡΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟ
ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΝ
1929

Η παραπάνω επιγραφή υπάρχει στη θέση που ήταν η βρύση Κουβελά. Οι πρόγονοί μας ασχολήθηκαν, εκτός των άλλων, με την ύδρευση του Χωριού. Το νερό αρκετό, καθαρό από μικρόβια και χημικά, δύσκολη όμως η συ-

γκέντρωσή του και η διανομή του. Τα νοικοκυριά υδρεύονταν από το Υδραγωγείο και τις 6 βρύσες που δημιουργήθηκαν από προσφορές και προσπάθειες του ιδρυθέντος, γι' αυτό το

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

Η βρύση στα Λιμστά.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Αύγουστος για κάθε Νεχωρίτη σημαίνει πανηγύρι.

Έτσι και φέτος είχαμε το πανηγύρι μας όχι όμως με ιδιαίτερα πολύ κόσμο. Παράξενη χρονιά από πολλές απόψεις, με πολλές απουσίες.

Λίγοι - πολλοί όμως το κέφι υπήρξε. Χορός και τις τρεις ημέρες. Μεζέδες άφθονοι και νόστιμοι, μπύρα υπεραρκετή.

Φέτος μετά τη σύμφωνη γνώμη όλων των μαγαζιών της πλατείας και του Τοπικού Συμβουλίου είχαμε και μια καινοτομία. Μεταφέρθηκε η εξέδρα της ορχήστρας προς την κάτω πλευρά της πλατείας κοντά στο σπίτι του Κώστα Παπακώστα (ευγενικά συναίνεσε και αυτός). Στους περισσότερους άρεσε, σε άλλους πάλι όχι με αιτιολογικό ότι χαλάει η παράδοση ή ότι είναι γρουσουζιά. Αλλά παράδοση είναι το πανηγύρι και όχι η θέση της ορχήστρας.

Την πρώτη ημέρα χορός μέχρι αργά το πρωί. Η δεύτερη ημέρα ήταν αφιερωμένη στους φίλους επισκέπτες από τα άλλα χωριά. Και φέτος

ήρθαν αρκετοί. Ο Σύλλογός μας διοργάνωσε και φέτος λαχειοφόρο για την ενίσχυσή του. Τα δώρα, αντικειμενικά κρίνοντας, ήταν ιδιαίτερα κα-

(Συνέχεια στη σελίδα 8)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Νεχωρίτικο αντάμωμα

Για τις 13/11/2005 προγραμματίζεται συνάντηση (με φαγητό και διασκέδαση) των Νεχωριτών στη Ναύπακτο, σε κέντρο που θα επιλέξουν οι διαμένοντες εκεί Νεχωρίτες, σε συνεννόηση με το Δ.Σ. του Σηλήνου.

Όσοι Νεχωρίτες επιθυμούν, (για να ρυθμιστούν τα θέματα φαγητού, μεταφοράς, ορχήστρας κλπ.), παρακαλούνται να δηλώσουν πρόθεση συμμετοχής, μέχρι 25/10/2005, στους παρακάτω:

Στο Νεχώρι στον παπα-Νίκο τηλ. 26340-48362
Στη Ναύπακτο στη Φλώρα Βίτσα (Φούρλα) τηλ. 26340-25402

Στο Αγρίνιο στο Μάκο Παπαχρήστο τηλ. 26410-48365 εργ. 26410-33564

Στη Λαμία στην Αντωνία Ασημακάκη τηλ. 22310-39657

Στην Πάτρα στον Γιώργο Καραγιάννη τηλ. 2610-315957, εργ. 2610-337764

Στην Αθήνα και τις λοιπές πόλεις στους:
Δημ. Καρανδρίκα 210-9717629, Κων. Σαητό 210-9855706, και Ιωάν. Μάηλιο τηλ. 210-5033422, εργ. 210-3229667.

Σε όσους δηλώσουν συμμετοχή, θα τους κοινοποιηθεί το αναλυτικό πρόγραμμα.

ΕΓΚΡΙΣΗ 50.000€ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΗΣ ΣΠΗΛΙΑΣ

Τεράστια η επιτυχία για το μικρό Νεχώρι. 50.000 € εγκρίθηκαν σε πρώτη φάση στο πρόγραμμα "Προστασία, ανάδειξη και αξιοποίηση φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς" για το Λαογραφικό Μουσείο και για τη σήμανση και χαρτογράφηση του μονοπατιού προς το Παλιονέχωρο.

Όπως αναφέραμε και στο προηγούμενο φύλλο, είχε προετοιμασθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου φάκελος με παρουσίαση του χωριού, ο οποίος προωθήθηκε στο Δήμο και στην Αιτωλική Αναπτυξιακή. Εκεί έγιναν αναλυτικές μελέτες, οι οποίες κατατέθηκαν για έγκριση.

Η τεράστια επιτυχία έγκειται στο ότι ανάλογες μελέτες είχαν κατατεθεί από δεκάδες δήμους της ευρύτερης περιοχής, μεγάλους και μικρούς (Μεσολογγίου, Ναυπάκτου, Αντιρρίου, Ευπαλίου, Βαρδουσίων, Δομνίστας, Αποδοτίας, Πυλίνης κ.α.) και ο μόνος Δήμος για τον οποίο εγκρίθηκαν τρία έργα (σε σύνολο 19) είναι ο Δήμος

Πλατάνου. Μάλιστα τα δύο έργα από αυτά είναι αυτά, που θα γίνουν στο μικρό μας Νεχώρι.

Κάποια αναλυτικά στοιχεία από τις μελέτες.

Όσον αφορά στο Μουσείο, η μελέτη προβλέπει την κατασκευή :

Ξύλινο πάτωμα, ψευδοροφή, γύψινες διακοσμήσεις, χρωματισμοί τοίχων και έργων υποδομής (περίφραξη γηπέδου, κατασκευή ράμπας για ΑΜΕΑ). Επίσης θα πραγματοποιηθεί εξοπλισμός του μουσείου με ηλεκτρονικό υπολογιστή, τηλεφωνική συσκευή, γραφείο υπολογιστή, καρέκλα και βιτρίνες τοποθέτησης των εκθεμάτων καθώς και η εκτύπωση φυλλαδίων προβολής του Λαογραφικού Μουσείου

Όσον αφορά στο Μονοπάτι, η μελέτη προβλέπει την κατασκευή :

Θέσης Θέας και Αναψυχής με κατασκευή Ξύλινου σκέπαστρου, λιθόστρωτο με τοποθέτηση ξύλινου τραπεζιού με δύο πάγκους, ξύλινο κάγκελο. Επίσης προβλέπει και σήμανση της διαδρομής.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου σε συνεργασία με το Τοπικό Συμβούλιο του Χωριού μας έχει επισκεφθεί το Δήμο Πλατάνου (πολλές φορές) και άλλες κρατικές Υπηρεσίες αρμόδιες για θέματα του χωριού μας. Όπως:

Το Δασαρχείο Ναυπάκτου

για την Ηλεκτροδότηση Παλιονέχωρου, για θέματα που αφορούν στο Μουσείο Νεχωριού, και στο Μονοπάτι της Σπηλιάς.

Τη Δ.Ε.Η. Ναυπάκτου για την Ηλεκτροδότηση Παλιονέχωρου.

Την Περιφέρεια Δυτικής

Ελλάδας (Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος) στην Πάτρα για θέματα Μουσείου και του Μονοπατιού της Σπηλιάς.

Το ΚΤΕΛ Αιτωλ/νίας στη Ναύπακτο για τη συγκοινωνία.

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

Οι Νεχωρίτες της Αμερικής κρατούν τις παραδόσεις

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 31. Ενα ολοκαίνουργιο κρεμαστό καντήλι, μια εικόνα της Παναγίας και άλ-

Του ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΥ

λες δύο με αγίους, κρατούσε μια ηλικιωμένη γυναίκα, όταν μπήκε το πρωί της Κυριακής στο παρεκκλήσι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, μέσα στο ιδιόκτητο πάρκο του Συλλόγου Νεχωριτών Αμερικής, στην πόλη Γιορκ της Πενσιλβάνιας.

Η ίδια μαζί με το σύζυγο της ταξίδεψαν από τη Βιρτζίνια για να προσευχηθούν κατά

την πανηγυρική Θεία Λειτουργία που έγινε στο μικρό εκκλησάκι, να προσφέρουν τα δώρα τους και να παραμείνουν στη συνέχεια στο ετήσιο υπαίθριο πανηγύρι, που συ-

νεχίστηκε όλη την ημέρα με φαγητά, ρουμελιώτικη μουσική και τραγούδια, όπως κάθε χρόνο τέτοιες μέρες.

«Ήταν συγκινημένη, αλλά

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

Στα μεταχτά...

✓ Σε βαρύ κλίμα με ευλάβεια και σκεπτικισμό έγινε φέτος η καθιερωμένη θεία λειτουργία στο εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής. Την ημέρα αυτή οι Παλιονεχωρίσιοι πένθησαν για το θάνατο του άτυχου συγχωριανού μας Τάσου Παπαγεωργίου.

✓ Το Δ.Σ. του Συλλόγου προετοιμάζοντας το χώρο για την τοποθέτηση αντικειμένων του Μουσείου αποφάσισε:

Να μην χρησιμοποιείται η αί-

θουσα εκδηλώσεων του Σχολείου για άλλους σκοπούς και να ζητήσει από το Τοπικό Συμβούλιο του Χωριού μας τη χρησιμοποίηση του Υπογείου του Κοινοτικού Καταστήματος τόσο για τη φύλαξη περιουσιακών στοιχείων της κοινότητας όσο και του Συλλόγου.

Παρακάλεσε τη Δήμητρα Μάλλιου (Γκόντα), και ανέλαβε το συντονισμό και την οργάνωση του χορού με παραδο-

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΘΩΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΑΖΙΑ

Για πρώτη φορά στην ενορία μας, στις 23 Αυγούστου και μετά το πέρας της πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας, που έλαβαν μέρος ο Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου πατήρ Ειρηναίος, ο συγχωριανός μας Ξενιτεμένος π. Γεώργιος Γιάνναρης και ο Εφημέριος του Χωριού μας π. Νικόλαος Μα-

σγάλας έγινε τιμητική διάκριση και απονομή πλακέτας στην αξιότιμη οικογένεια των Ξενιτεμένων αδελφών μας, Θωμά και Ευαγγελίας Μαζιά. Η τιμητική αυτή απονομή στην ανωτέρω οικογένεια είναι ένα ελάχιστο ευχαριστώ εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου της ενορίας

(Συνέχεια στη σελίδα 8)

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Ο Βασίλειος Ν. Πατερέκας αρραβωνιάστηκε τη Μαγδαληνή Τζογάνου.

- Η Αντωνία Α. Ασημακάκη αρραβωνιάστηκε το Νικόλαο Σταφυλά.

- Ο Σωτήρης Δ. Πλάκας αρραβωνιάστηκε τη Νικολίτσα Θάνου.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

- Στις 17/7/2005 έγιναν οι γάμοι του Δημήτρη Ν. Καλαθά και της Χρηστίνας Κολώνια με όλα τα έθιμα και τις συνήθειες τις παραδοσιακές. Γλέντι με παραδοσιακά όργανα έγινε στην πλατεία του Χωριού. Κουμπάρος παρέστη ο Σταύρος Ν. Μαργαλάς.

- Στις 9/7/2005 στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ηλιοπούλης έγιναν οι γάμοι του Απόστολου Καραγιάννη και της Αναστασίας Συρσίρη.

- Στις 20/8/2005 στον Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος Μεσολογγίου έγιναν οι γάμοι του Αντωνίου Ε. Μαρούδα και της Σπυριδούλας Καλαμάκη.

- Στις 28/8/2005 έγιναν στην Αχερουσία Πρεβέζης οι γάμοι του Χρήστου Ιωάννου και της Αρχοντίας Αποστόλου.

- Στις 3/9/2005 στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Αγρινίου έγιναν οι γάμοι της Γιώτας Α. Φωστήρα (εγγονής Παναγιούς Καρανδρίκα) και του Κώστα Λαϊνά.

- Στις 23/9/2005 στο εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου (στο κτήμα Λιάρου) στην Αθήνα έγιναν οι γάμοι της Μελανίας Καρανδρίκα και του Ιωάννη Μάμαλη.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Ασημίνα σύζυγος Αθανασίου Κ. Φούρλα γέννησε αγοράκι.

- Η Κωνσταντίνα Λαζοδήμου σύζυγος Παναγιώτη Πολυδωρόπουλου γέννησε αγοράκι.

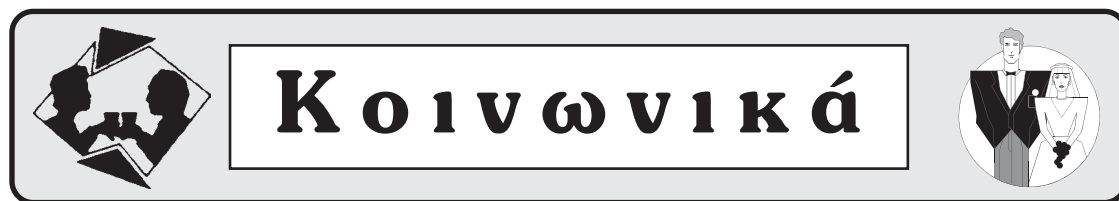
Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Το ζεύγος Θεανώς Καρανδρίκα και Ηλία Καλαπαλίκη βάπτισε το κοριτσάκι τους στην Πάτρα στις 3/7/2005 και το ονόμασε Όλγα-Ειρήνη.

- Το ζεύγος Νικολάου και Λόρας Καραγιάννη βάπτισε στον Άγιο Κωνσταντίνο στις 10/7/2005 το κοριτσάκι τους και το ονόμασε Ευαγγελία-Αννέτα. Ανάδοχος ο Νικόλαος Σπ. Σγάγιας.

- Το ζεύγος Μαρία (Γιάνναρη) και Αθανασίου Μπούμπου-

κα βάπτισε το αγοράκι τους στην Πάτρα στις 24/7/2005 και το ονόμασε Κωνσταντίνος.

- Το ζεύγος Γεωργίου Κ. Γιάνναρη και Αιμιλίας Γιαννακοπούλου βάπτισε το αγοράκι τους στο Νεοχώρι στις 30/7/2005 και το ονόμασε Κωνσταντίνος. Ανάδοχος ο Κωνσταντίνος Θεοφάνης.

Τη βάπτιση ακολούθησε διασκέδαση στην πλατεία του Χωριού με κλόουν για τους μικρούς και παραδοσιακή μουσική για τους μεγάλους. Την επιμέλεια των φαγητών και των ποτών, που ήταν εξαιρετικά και άφθονα, είχε ο Κώστας Απ. Φούρλας. Προσκεκλημένοι ήταν όλοι οι χωριανοί και όσοι παραβρέθηκαν στο Χωριό.

- Το ζεύγος Μαρία (Χρ.Καλαθά) και Αχιλλέα Σταυρόπουλου βάπτισε το αγοράκι τους στη Ναύπακτο στις 30/7/2005 και το ονόμασε Αθανάσιο.

- Στην Αγία Ελεούσα Αιτωλικού Μεσολογγίου ο Λάμπρος Μερατζής, βάπτισε το αγοράκι του Βασιλείου και της Γεωργίας Μπούρα, και το ονόμασε Αθανάσιο.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Ο χαμός του Αναστάσιου Παπαγεωργίου συγκλόνισε όλους τους Νεοχωρίτες. Η κηδεία του Τάσου έγινε στο Νεχώρι την 10/7/2005 σε βαρύ κλίμα πένθους. Συγκινητική ήταν η παρουσία όσων βρίσκονταν στο Νεχώρι, αλλά και άλλων συγγενών και φίλων που ήρθαν για τον "ύστατο χαριετισμό".

Το συγκινησιακό κλίμα φορτίστηκε ακόμη περισσότερο με την παρουσία των συναδέλφων του αστυνομικών, που με ειδικό άγημα απέδωσαν τις καθιερωμένες τιμές.

- Στις 30/7/2005 πέθανε και κηδεύτηκε στο Νεχώρι η Γλυκερία Λυμπέρη (Λειβαδίτη Ν.) σύζυγος Δημητρίου.

- Στις 2/8/2005 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η Βασιλική Ζεύλα (το γένος Γ. Συρσίρη).

- Στις 28/8/2005 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική η Λαμπρινή σύζυγος Γεωργίου Καλαθά (το γένος Δ. Λαϊνά).

- Στις 14/9/2005 πέθανε στην Αμερική ο Κωνσταντίνος Λιάζης. Η Νεκρόσημος Ακολουθία εψάλει στις 19/9/2005, στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος του Harrisburg Pennsylvania.

Ειλικρινή συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

	Ευρώ
Πουγκακιώτης Σπύρος και Χαραλαμποπούλου Κων/τίνα	30
Χουσιάδας Γεώργιος και Χαραλαμποπούλου Ελένη	30
Χαραλαμποπούλου Χρήστος	30
Τζίμας Θεόδωρος	20
Σπανού Ευαγγελία	100
Πατερέκας Ν. Θεόδωρος	200
Λειβαδίτης Νικόλαος και Μαρία	50
Σταθόπουλος Γεώργιος & Μαρία	30
Ζησιμοπούλου Σία	25
Μποτσόλη Αναστασία	15
Ζηνέλη Αγλαΐα	15
Παππάς Νικόλαος & Λαμπρινή	30
Μπαλαφούτας Νικόλαος Δ.	20
Κοτίνης Βασίλειος	20
Αγγελής Αθανάσιος	20
Παπατσίρος Κωνσταντίνος	50
Λειβαδίτης Αθανάσιος Ι.	50
Σουφλερού Σπυριδούλα	20
Μιχαλίτση Ευαγγελία	20
Ψαρράς Γεώργιος	20
Κανέλλος Κων/ντίνος	20
Λούπας Νικόλαος και Γιώτα	30
Μάντης Κωνσταντίνος	30

Βασιλική Μάλλιου Ι.	50
Παπακώστας Νικόλαος Δ.	50
Αυγερίου Γιαννούλα	20
Καραγιάννη-Αναστασίου Όλγα	20
Καραγιάννης Ιωάν.& Αννέτα	20
Καλαθάς Βασίλειος Ι.	100
Μαζιάς Θωμάς και Ευαγγελία	100
Μάλλιος Δημήτριος Θ.	20
Μάλλιος Θωμάς Δ.	20
Μάλλιος Ιωάννης Δ.	20
Μάλλιος Γεώργιος Δ.	100
Πλάκας Δημήτριος	50
Δήμου Μαρία	20
Θεοφάνη Αθανασία	20
Καλαθάς Νικόλαος Θ.	20
Μαζιάς Κων/ντίνος και Βασιλική	40
Καλαθάς Νικόλαος Θ.	20

Ευχαριστούμε.
Νεχωρίτης, που επιθυμεί την ανωνυμία, πρόσφερε στο Σύλλογο το ποσό των 400 Δολαρίων. Τον ευχαριστούμε εκ μέρους όλων.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

- Η Γεωργία Παπαγεωργίου (Μαζιά) και τα παιδιά της πρόσφεραν στη μνήμη του συζύγου και πατέρα τους Αναστασίου το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η οικογένεια Ιωάννου Σαγώνα πρόσφερε στη μνήμη του Αναστασίου Παπαγεωργίου το ποσό των 50 Ευρώ.

- Ο Χρήστος Συρσίρης στη μνήμη του Αναστασίου Παπαγεωργίου πρόσφερε το ποσό των 50 Ευρώ.

- Ο Γεώργιος και ο Ιωάννης Αθ. Μάλλιος πρόσφεραν στη μνήμη του Αναστασίου Παπαγεωργίου το ποσό των 30 Ευρώ.

- Η οικογένεια Αθανασίου Κ. Βλάχου πρόσφερε στη μνήμη Αναστασίου Παπαγεωργίου το ποσό των 10 Ευρώ.

- Η οικογένεια Βασιλείου και Μαρίας Δήμου πρόσφερε στη μνήμη του Ιωάννου Παπακώστα το ποσό των 50 Δολ.

- Η οικογένεια Δημητρίου Κ. Παπουτοτή πρόσφερε στη μνήμη του Ιωάννου Παπακώστα το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η οικογένεια Γεωργίου Κ. Παπουτοτή πρόσφερε στη μνήμη Ιωάννου Παπακώστα το ποσό των 100 Δολ.

- Ο Νικόλαος Θ. Καλαθάς πρόσφερε στη μνήμη της Μαρίας Σπανού το ποσό των 20 Δολ.

- Ο Κων/νος και Θεοδώρα Μάντη στη μνήμη της θείας τους Γλυκερίας Λυμπέρη πρόσφεραν το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η οικογένεια Γεωργίου Κ. Μάντη πρόσφερε στη μνήμη της γιαγιάς τους Γλυκερίας Λυμπέρη το ποσό των 20 Ευρώ.

- Η οικογένεια Ηλία και Βασιλικής (Μάντη) Ιωαννίδου πρόσφερε στη μνήμη της γιαγιάς τους Γλυκερίας Λυμπέρη το ποσό των 20 Ευρώ.

- Η Ευαγγελία Μπαζιώνη πρόσφερε στη μνήμη του αδελφού της Κωνσταντίνου Λαζοδήμου το ποσό των 30 Δολ.

- Η Βασιλική Ι. Λειβαδίτη και η οικογένειά της πρόσφεραν στη μνήμη Κωνσταντίνου Ν. Λειβαδίτη το ποσό των 50 Δολ.

- Η οικογένεια Ευαγγελίας Σπανού στη μνήμη του συζύγου και πατέρα Ιωάννου πρόσφεραν το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η Ευαγγελία Σπανού στη μνήμη γονέων της πρόσφερε το ποσό των 50 Ευρώ.

- Στη μνήμη Γλυκερίας Λυμπέρη τα ανίψια της Νίκος και Μαρία Λειβαδίτη πρόσφεραν το ποσό των 50 Ευρώ.

- Ο Ιωάννης Αθ. Μάλλιος πρόσφερε στη μνήμη Αναστασί-

ου Παπαγεωργίου το ποσό των 20 Ευρώ.

- Ο Κωνσταντίνος Σαλτός πρόσφερε στη μνήμη Αναστασίου Παπαγεωργίου το ποσό των 20 Ευρώ.

- Ο Δημήτριος Σαλτός πρόσφερε στη μνήμη Αναστασίου Παπαγεωργίου το ποσό των 20 Ευρώ.

- Η οικογένεια Παύλου Βλάχου πρόσφερε το ποσό των 30 Ευρώ στη μνήμη Αναστασίου Παπαγεωργίου.

- Η Κική Κ. Φούρλα πρόσφερε στη μνήμη της θείας της Ελένης Ματθαίου το ποσό των 100 Ευρώ.

- Ο Κωνσταντίνος Κανέλλος του Αντωνίου και της Ειρήνης πρόσφερε στη μνήμη του πατέρα του και του αδελφού του το ποσό των 100 Δολ.

- Η οικογένεια Γεωργίου Τριανταφύλλου πρόσφερε στη μνήμη του πατέρα τους και του αδελφού τους το ποσό των 50 Δολ.

- Η Κική Κ. Φούρλα πρόσφερε στη μνήμη του Κωνσταντίνου Λιάζη το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η οικογένεια Παύλου Βλάχου πρόσφερε το ποσό των 30 Ευρώ στη μνήμη Κωνσταντίνου Λιάζη.

- Η οικογένεια Αθανασίου Κ. Βλάχου πρόσφερε το ποσό των 10 Ευρώ στη μνήμη Κωνσταντίνου Λιάζη.

- Η οικογένεια Χρήστου Αθ. Λειβαδίτη, η οικογένεια Αθανασίου Χρ. Λειβαδίτη και η Γιώτα Λειβαδίτη πρόσφεραν στη μνήμη της θείας τους Γλυκερίας Λυμπέρη το ποσό των 100 Ευρώ.

- Στη μνήμη Κωνσταντίνου Λιάζη, ο Σύλλογος Νεοχωριτών Αμερικής πρόσφερε στο "ΝΕΧΩΡΙΤΗ" το ποσό των 200 Δολαρίων.

ΔΩΡΕΑ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ

• Η Μαρία Σπανού άφησε μετά το θάνατό της τα παρακάτω ποσά:

- Στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Δολ. 1.000

- Στο Εξωκλήσι Αγίου Νικολάου Δολ. 1.000

- Στο εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Δολ. 1.000

- Στο εξωκλήσι Αγίων Αποστόλων Δολ. 1.000

- Στο Σύλλογο Νεοχωριτών το ποσό των 350 Ευρώ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΕΞΩΚΛΗΣΙ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

• Στη μνήμη Μαρίας Σπανού:

-Από οικογένεια Γεωργίου Σπανού το ποσό των 1.000 Δολ.

-Από Αικατερίνη Κωστοπούλου το ποσό των 50 Δολ.

-Από Δημήτριο Πλάκα το ποσό των 40 Δολ.

-Από Κων/να Κούρου (Μαστροκώστα) το ποσό των 20 Δολ.

-Από Ανώνυμο το ποσό των 50 Δολ.

-Από Νικόλαο Κ. Σπανό το ποσό των 200 Δολ.

-Από Λεωνίδα Μαστροκώστα το ποσό των 100 Δολ.

-Από Χρήστο Μαστροκώστα το ποσό των 100 Δολ.

-Από Καλλιόπη Παππά το ποσό των 50 Δολ.

-Από Καλλιόπη Καφετζή (Μαστροκώστα) το ποσό των 60 Δολ.

-Από Νικόλαο Μαστροκώστα το ποσό των 100 Δολ.

-Από Στέλλα Χρόνη το ποσό των 300 Δολ.

-Από Σωτηρία Πετσίνη το ποσό των 50 Δολ.

• Η Μάνθα Κώτσαλου πρόσφερε για το εξωκλήσι του Αγίου Νικολάου το ποσό των 100 Δολ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟΝ Ι. ΝΑΟ

• Στη μνήμη Αναστασίου Παπαγεωργίου:

-Από την οικογένειά του το ποσό των 200 Ευρώ.

-Από την οικογένεια του π.Νικολάου Μασγάλα το ποσό των 100 Ευρώ.

-Από την Ντίνα Λάππα το ποσό των 50 Ευρώ.

-Από την Αικατερίνη Κ. Σπανού το ποσό των 50 Ευρώ.

-Από το Γεώργιο και τον Ιωάννη Αθ. Μάλλιο το ποσό των 30 Ευρώ.

-Από το Νικόλαο Α. Καραγιάννη το ποσό των 50 Δολ.

-Από την οικογένεια Ιωάννη Σαγώνα το ποσό των 100 Ευρώ.

-Από το Χρήστο Συρσίρη το ποσό των 50 Ευρώ.

-Από την οικογένεια Αντωνίου Στ. Μασγάλα το ποσό των 30 Ευρώ.

-Από το Γεώργιο και τη Μαρία Πανάγου το ποσό των 50 Δολ.

-Από τον Αθανάσιο Ζώη το ποσό των 30 Ευρώ.

• Στη μνήμη Κωνσταντίνου Λειβαδίτη:

-Από οικογένεια Αγαθής Σπανού το ποσό των 100 Ευρώ.

-Από οικογένεια Χρήστου Λειβαδίτη το ποσό των 50 Ευρώ.

-Από οικογένεια Αγγελικής Λειβαδίτη το ποσό των 50 Ευρώ.

-Από Αθανάσιο και Βασιλική Πανάγου το ποσό των 50 Δολ.

• Στη μνήμη Παναγιώτας Ζαρκάδα:

-Από οικογένεια Αγαθής Σπανού το ποσό των 100 Ευρώ.

-Από οικογένεια Βασιλείου Κ. Μέμμου το ποσό των 100 Δολ.

• Ο Νικόλαος Α. Καραγιάννης πρόσφερε στη μνήμη της μητέρας του το ποσό των 200 Δολ.

• Η Αικατερίνη Κ. Σπανού πρόσφερε στη μνήμη της Μαρίας Σπανού το ποσό των 50 Ευρώ.

• Η Μάνθα Κώτσαλου πρόσφερε στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου το ποσό των 100 Δολ.

• Ο Δημήτριος και η Ευδοκία Μάλλιου πρόσφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου το ποσό των 30 Δολ.

• Ο Γεώργιος και η Μαρία Πανάγου πρόσφεραν στη μνήμη Γλυκερίας Λυμπέρη το ποσό των 50 Δολ.

• Ο Γεώργιος και η Μαρία Πανάγου πρόσφεραν στη μνήμη Λαμπρινής Γ. Καλαθά το ποσό των 50 Δολ.

• Η οικογένεια Νικολάου και Βασιλικής Μπαλαφούτα πρόσφερε στη μνήμη Λαμπρινής Γ. Καλαθά το ποσό των 50 Δολ.

• Ο Κωνσταντίνος Μάντης πρόσφερε στη μνήμη της γιαγιάς του Βασιλικής Σβούκα το ποσό των 20 Ευρώ.

• Η οικογένεια Βασιλείου Γ. Λαζοδήμου πρόσφερε στη μνήμη του αδελφού τους Κωνσταντίνου το ποσό των 50 Δολ.

• Η Μάνθα Κώτσαλου πρόσφερε στη μνήμη του συζύγου της Ιωάννη Κώτσαλου, στο Εξωκλήσι των Αγίων Αποστόλων, το ποσό των 100 Δολ.

• Η Βασιλική Κ. Μάρρου, οι αδελφοί Δημήτριος, Γεώργιος, Ευάγγελος και Μαγδαληνή Κ. Σγάγια και η Ευαγγελία Β. Μαλλά πρόσφεραν στο Εκκλησάκι του Συλλόγου το ποσό των 100 δολ., στη μνήμη του Αναστασίου Παπαγεωργίου.

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου
Νεοχωριτών Ναυπακτίας
Κωδικός 3327

Εκδότης

ΚΩΝ. Γ. ΦΟΥΡΛΑΣ

Σειρήνων 33

Βύρωνα 162 32

Τηλ./Fax: 210.76.45.280

Internet site: www.nehoritis.gr

Ηλεκτρονική σελ/ση -

Εκτύπωση

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Τηλ.-Fax: 210.52.38.107

Τεχνικός σύμβουλος

Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγισιλάου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 210.52.36.835

• Οι οικογένειες Δημητρίου Κ. Σγάγια, Γεωργίου Κ. Σγάγια και ο Ευάγγελος Κ. Σγάγιας πρόσφεραν το ποσό των 100 Δολ. στο Εκκλησάκι του Συλλόγου, στη μνήμη Κωνσταντίνου Λιάζη.

• Οι οικογένειες Γεωργίου Κότσαλου και Βασιλείου Κότσαλου πρόσφεραν το ποσό των 50 Δολ. στο Εκκλησάκι του Συλλόγου, στη μνήμη Κωνσταντίνου Λιάζη.

ΠΗΡΑΝ ΠΤΥΧΙΟ

– Ο Γεώργιος Γιάνναρης του Ιωάννη από 14/7/2005 είναι πτυχιούχος του Πανεπιστημίου Αιγαίου Παιδαγωγικού Τμήματος Δασκάλων Ρόδου.

– Η Ιωάννα Χρήστου Μάλιου πήρε το πτυχίο Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης.

– Η Καλλιόπη Ι. Μπαζιώνη πήρε το master στο Παιδαγωγικό Τμήμα του Shippensburg University.

Συγχαρητήρια

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

– Ο Μάριος Χ. Καλαθάς πέτυχε στη Θεολογική Σχολή Πανεπιστημίου Αθηνών.

– Η Έλενα Κων/ου Φούρλα πέτυχε στην Παιδαγωγική Σχολή Ρεθύμνου.

– Η Νίκη Σταθοπούλου (κόρη του Γεωργίου Σταθόπουλου και της Μαρίας Λούπα) πέτυχε στα Α.Ε.Ι. Νοσηλευτικής Αθηνών.

– Ο Γεώργιος Δ. Σαλτός πέτυχε στη Γυμναστική Ακαδημία Κομοτηνής.

Συγχαρητήρια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

– Ο Γιώργος Κ. Γιάνναρης ευχαριστεί τους συγγενείς, χωριανούς και φίλους που συμμετείχαν στη χαρά της οικογενείας του για τη βάπτισή του γιου του Κωνσταντίνου στο Χωριό την 30/7/2005. Ευχαριστεί ακόμη όλους όσους προσέφεραν εθελοντική εργασία στην εξυπηρέτηση των συμμετασχόντων και ιδιαίτερα τον Κώστα Απ. Φούρλα που είχε την ευθύνη της οργάνωσης και εξυπηρέτησης.

* * *

– Πάντα νιώθω το χωριό μου σαν μια μεγάλη νοερή αγκαλιά, που μας κλείνει μέσα της κάθε φορά, που βρισκόμαστε εκεί. Φέτος ένιωσα και έμπρακτα αυτή την αγκαλιά να σφίγγει γύρω μου.

Ευχαριστούμε μέσα από την καρδιά μας όλους τους συγχωριανούς μας και μη, που βρέθηκαν εκεί και με **πολύ κόπο** βοήθησαν στην ανάρτησή του αυτοκινήτου. Επίσης τον κ. Κων/ντίνο Φούρλα και τους υπαλλήλους της ΕΥΔΑΠ για την προσφορά των αυτοκινήτων τους και όσους στάθηκαν δίπλα μας με ένα λόγο παρηγορητικό σε αυτή τη δύσκολη στιγμή της ζωής μας.

Ευχαριστούμε πολύ

Ηλίας Ιωαννίδης-Βασιλική Μάντη

Υ.Γ.: Και ένα ιδιαίτερο προσωπικό ευχαριστώ στη φίλη μου Χριστίνα για τη βοήθεια, τη συμπαράσταση, αλλά περισσότερο για την αίσθηση ότι ήταν και είναι "πάντα κοντά".

ΚΑΤΑΤΑΧΤΗΚΕ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Ο Γεώργιος Ιωαν. Γιάνναρης κατατάχτηκε στο στρατό για να υπηρετήσει τη θητεία του.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεοχωριτών - Ναυπακτίας, αφού έλαβε γνώση του θανάτου του συγχωριανού μας,

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΙΑΖΗ

επί σειρά ετών Πρόεδρου της Κοινότητος του Χωριού μας και εκπροσώπου (ανταποκριτού) του "NEXΩΡΙΤΗ" στην Αμερι-

Κοινωνικά

κή όπου ζούσε με την οικογένειά του, για πολλά χρόνια, συνήλθε εκτάκτως σε συνεδρία την 15^η Σεπτεμβρίου 2005, ημέρα Πέμπτη και

αποφάσισε:

1. Να αποσταλούν συλλυπητήριες επιστολές και αντίγραφο του παρόντος ψηφίσματος, στην οικογένεια του,

2. Να διαθέσει, αντί στεφάνου, στη μνήμη του εκλιπόντος το ποσό των 50 Ευρώ, στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας και

3. Να δημοσιευθεί το παρόν στην εφημερίδα του Συλλόγου "Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ".

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος:

Κων. Γ. Φούρλας

Ο Γραμματέας:

Δημ. Ι. Καρανδρίκας

Τα μέλη:

Κων. Ι. Σαλτός

Κική Παπαχρήστου-Φούρλα

Κική Κ. Φούρλα

Γεωρ. Ι. Λειβαδίτης

Ιωαν. Α. Μάλλιος

* * *

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΖΗΣ

Έφυγε για το αιώνιο ταξίδι ο Κώστας Λιάζης. Αφησε την τελευταία του πνοή στην Αμερική, όπου ζούσε τις τελευταίες δεκαετίες με την οικογένεια του και τις οικογένειες των παιδιών του. Λάτρης της ιδιαίτερης πατρίδος του, του χωριού μας, είχε δεθεί μαζί του, το αγάπησε και το υπηρέτησε. Ως πρόεδρος της κοινότητας παλιότερα το υπηρέτησε με ζήλο και πάθος στα δύσκολα χρόνια της δεκαετίας του 1950. Αλλά και όταν μετανάστευσε ποτέ δεν έπαψε να ενδιαφέρεται για τα θέματα του, τόσο μέσω του Συλλόγου της Αμερικής, όσο και με τις συχνές παρουσίες του στο χωριό, που τόσο νοσταλγούσε. Αυτή του η νοσταλγία αποτυπώνεται και στα θαυμάσια ποιήματά του, που κατά καιρούς δημοσίευσε στην εφημερίδα μας, το Νεχωρίτη. Το ενδιαφέρον του ήταν συνεχές για το χωριό, για το Σύλλογο, γενικά για τα κοινά και για το Νεχωρίτικο πνεύμα συνεργασίας και αλληλεγγύης. Ήταν υπέρροχος οικογενειάρχης, καλόκαρδος, κοινωνικός, τηρητής των Ελληνοχριστιανικών παραδόσεων. Ήταν προικισμένος με πηγαίο χιούμορ τόσο εμφανές στις παραστατικές διηγήσεις του, όσο και στα γραπτά του. Διέθετε φλέβα ποιητικής έμπνευσης και στα ωραία του ποιήματα ύμνησε το χωριό, τις χαρές της ζωής, τις παραδόσεις του τόπου και συχνά αποτύπωνε φιλοσοφικές σκέψεις από τη πολύχρονη εμπειρία της ζωής. Η Νεχωρίτικη κοινωνία γίνεται φτωχότερη από την απουσία του Κώστα Λιάζη, θα λείψει μια θαυμάσια παρουσία, μια σημαντική φωνή και μια αξιόλογη πένα. Νοερά τον κατευοδώνουμε και υποσχόμαστε να κρατήσουμε ζωντανή την ανάμνησή του.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

* * *

Επίλογος

Ο Κώστας Λιάζης, ένας καλόψυχος και φιλομαθής Νεχωρίτης, με ταλέντο στην ποίηση και το γραπτό λόγο, έφυγε απ' τη ζωή. Θα μας λείψουν τα όμορφα ποιήματά του, το γλαφυρό του ύφος, η σκωπτική

του διάθεση και η κριτική του σκέψη, αλλά και το συναίσθημα κυρίως που μετέδιδε μέσω αυτών.

Στους οικείους του, εκφράζω τα θερμά μου συλλυπητήρια κι ως διαφυλάξουν μερικά απ' αυτά και το άρωμα Ελλάδας που ανέδιδαν, απ' την ξενιτιά, όπου είναι ακόμα πιο έντονο και πολύτιμο αυτό το αγαθό της γλυκιάς πατρίδας. Ο ποιητής θα μας λείψει πραγματικά.....

Ένα καταγεγραμμένο, σε μια συνέντευξή του, ποίημα, το δημοσιεύω σαν ανάμνηση στη μνήμη του. Θα μας πει για τα θλιβερά γεράματα.

*Όνειρα φτωχά απαιηλά μου
καθώς φεύγετε κι χάνεστε
γρήγορα από μπροστά μου
και στο διάβα σας που πάτε
τις αναμνήσεις μου σκορπάτε.
Τώρα κ' η ζωή αργά, δειλά,
από το δρόμο μου κυλά.
Ασπρίσαν πια κι τα μαλλιά,
αλλά μου πέσανε κι αυτά
και χάνεται η κάθε μου χαρά.
Τα βήματά μου κουραστήκαν
τα ολόδροσα νιάτα πίσω αφήκαν.*

*Στη θύμησή μου πια κρατώ,
αυτά που έζησα αναπολώ,
μια φορά ακόμα να τα ξαναζώ
....
Πόνος και θλίψη με τυλίγει
το χρόνο, της ζωής που λίγχει.
Και σα δέντρο με κλώνους μοιάζω,
που έχω αφήσει,
Παιδιά, αγγόνια σ' αυτή τη ζωή.*

Κώστας Λιάζης

"Ό,τι γράφω" έλεγε, "τα γράφω από αυθορμητισμό κι από αγάπη"....

Έχει γράψει επίσης και για τα 50 χρόνια του Συλλόγου Νεοχωριτών, που τελειώνει ως εξής:

*Δώστε αδέρφια τα χέρια
για έναν τίμιο αγώνα
όπως έτοι προχωράμε
εις τον 20^ο αιώνα.
Τα 100 τώρα ο στόχος
από σήμερα ας γίνει
κι ένα όνειρο μεγάλο,
μες τη σκέψη μας να μείνει.
"γράφετε από κάτω"
Pennsylvania 4 Ιουλίου
Και έγραψε κι αυτός,
"ύμνους" για το Νεχώρι
ΒΑΣΩ ΚΟΥΒΕΛΑ*

* * *

Κατά τη διάρκεια της "Μακαρίας" που έγινε στην αίθουσα της Εκκλησίας του Harrisburg στη μνήμη του αειμνήστου Κώστα Λιάζη, ο πρόεδρος του Συλλόγου Νεοχωριτών Αμερικής είπε τα ακόλουθα:

Κώστας Λιάζης,
Μια μεγάλη Νεχωρίτικη φωνή δεν θα ξανακουσθεί, μια γνώριμη φωνή που δεν θα ξεχασθεί.

Γεννήθηκε στο Νεχωρί Ναυπακτίας το Νοέμβριο του 1921. Γονείς του ο Νικόλαος Λιάζης και η Βασιλική Φτερούγα. Μοναχογιός, είχε τρεις αδελφές, τις αειμνήστες Αγλαία Μέμου, Μαγδαληνή Παπακώστα και την Αικατερίνη. Θα φοιτήσει στο δημοτικό σχολείο του χωριού μας με πρώτο δάσκαλο τον αειμνήστο Παπαλέξη και τελευταίο τον αειμνήστο Παπανικολάου. Σε ηλικία 15 ετών θα κατέβει στο Αγγίνιο και αργότερα στην Πάτρα για να εργασθεί σε διά-

φορες εργασίες και θα προσπαθήσει να μάθει κάποια τέχνη. Εθελοντής θα φθάσει μέχρι το Καλπάκι, όπου θα λάβει μέρος και σε δύο μάχες της περιοχής. Η συμμετοχή του σε διάφορες πολιτικές οργανώσεις ήταν συμπτωματική και ολιγόχρονη. Τα χρόνια της κατοχής, της πείνας και της δυστυχίας, στις αρχές της δεκαετίας του 40, θα τον αναγκάσουν μαζί με άλλους Νεχωρίτες να πάρει το δρόμο της εσωτερικής μετανάστευσης για να μπορέσει να επιβιώσει. Το 1954 θα υπανδρευθεί τη Βασιλική Ν. Πατερέκα και θα αποκτήσει το Νικόλαο, την Ελένη και τη Ζωή. Τη δεκαετία του 50 θα υπηρετήσει την Κοινότητα του χωριού μας ως Πρόεδρος της. Η παρουσία του και η προσφορά του στα κοινοτικά είναι δεδομένη. Στις προσωπικές εργασίες και τα κοινοτικά έργα ο Κώστας Λιάζης είναι παρών, εργαζόμενος και συνεργαζόμενος με άλλους συγχωριανούς μας προσπαθώντας πάντα με το αστείρευτο χιούμορ, που τον διέκρινε, να δημιουργεί χαρούμενη ατμόσφαιρα και να κάνει την εργασία λιγότερο κουραστική. Παίρνει μέρος σε διάφορες εκδηλώσεις, όπως θεατρικές παραστάσεις, εκδρομές και αποκριάτικο καρναβάλι. Αρκετά θρησκευόμενος, θα υπηρετήσει την Εκκλησία του Χωριού μας από τη θέση του δεξιού ψάλτη για αρκετά χρόνια. Το 1966 θα πάρει το δρόμο της ξενιτιάς με την οικογένειά του και θα εγκατασταθεί αρχικά στο Κλήβελαντ του Οχάιο και αργότερα στο Γιόρκ της Πενσιλβανίας. Θα εργασθεί σε διάφορες εργασίες και το 1983 θα συνταξιοδοτηθεί. Υπήρξε κοινωνικότατος συμμετέχοντας σε όλες τις εκδηλώσεις του Συλλόγου μας, η δε παρουσία του ήταν πάντα αισθητή, διότι συμμετείχε ενεργά και πάντα ελάμβανε το λόγο για να συζητήσει για διάφορα έργα του Χωριού, του Συλλόγου, της Εκκλησίας και γενικά των Νεοχωριτών. Ο Σύλλογός μας το 1993 τον τίμησε για το ενδιαφέρον του, την αγάπη και την προσφορά του στο Νεχώρι και τους Νεχωρίτες. Οι μεγάλες του αγάπες το Χωριό και η εφημερίδα "Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ". Παρά τις λιγοστές γραμματικές του γνώσεις, βλέπουμε έντονη την παρουσία του στον "NEXΩΡΙΤΗ", στον οποίο από καιρό σε καιρό δημοσιεύει με το δικό του πάντα τρόπο μια ιστορία, ένα ανέκδοτο ή ένα ποίημά του, μέσω των οποίων εξωτερικεύει τα αισθήματά του για τους Νεχωρίτες και το Χωριό, που δεν ήταν τίποτα άλλο από αγάπη, πόνο και νοσταλγία.

Επιθυμία του ήταν όλα τα βιβλία του να τοποθετηθούν στη βιβλιοθήκη στο Εκκλησάκι μας. Τελευταία έλεγε πως άκουγε την καμπάνα του χωριού να κτυπά χαρμόσυνα. Η καμπάνα και η Εκκλησία του χωριού μας περιμένουν τον κάθε ξενιτεμένο Νεχωρίτη να επιστρέψει στη γενέθλια γη, να τον καλωσορίσουν και να τον αποχωρετήσουν. Εύχομαι ο γλυκός ήχος της καμπάνας του χωριού μας να συνεχίζει να φτάνει ως εδώ για να να-

νουρίζει και να γλυκαίνει το βαθύ ύπνο του αγαπητού μας Κώστα. Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

* * *

Μια Νεχωρίτικη πένα και ένα κοντύλι από την Αμερική, που έγραφε τακτικά στο "Νεχωρίτη", έπαψε να γράφει γιατί έφυγε για τον ασώματο κόσμο της άλλης ζωής. Πρόκειται για τον Κωνσταντίνο Λιάζη, τον ομογενή συγχωριανό μας της Αμερικής. Ο Κώστας ήταν γνήσιος και πιστός Νεχωρίτης και έχει προσφέρει έργο αξιόπαινο στο χωριό.

Τον πρωτογνώρισα στο Αγγίνιο όταν ήμασταν "ανταρτοπληκτοι" έτρεχε κοντά στους αειμνήστους Γ. Φτερούγα, Γ. Σγάγια, και Ι. Ν. Λειβαδίτη για να βοηθήσει τους πασχόντες Νεχωρίτες στο Αγγίνιο, όπου ζούσαν την ξενιτιά του ανταρτοπληκτού. Για να ζήσει έκανε ότι μπορούσε, δουλεύοντας στον έναν και στον άλλον με τους μακαρίτες: Ν. Ε. Βλάχο και Χρ. Πατερέκα. Μια περίοδο έκανε τον φωτογράφο με τον μακαρίτη τον πατέρα μου Σπύρο στην Καμαρούλα, στη Ν. Αβόρανη, στα Σκουτερά, στην Σκουτεσιάδα, κλπ. Μετά διορίστηκε με τον Χρήστο Πατερέκα στην Υπηρεσία Καταπολέμησης των Κουνουπιών Αγγινίου.

Το 1955, τελειώνοντας το γυμνάσιο Αγγινίου, εγκαταστάθηκα στο χωριό, όπου ο Κώστας Λιάζης ήταν Πρόεδρος της Κοινότητας, οπότε και ανταποκριθήκα πρόθυμα και ευχαρίστως, γράφοντας τα πρακτικά του Κοινοτικού Συμβουλίου. Είδα καλογραμμένα πρακτικά από τον Παντελή Μέρμηγκα. Ενημέρωνα ληξιαρχεία, δημοτολόγια και μητρώα αρρένων. Τα δημοτολόγια ήταν χειρόγραφα από τον Απόστολο Μαρούδα. Όταν πηγαίναμε για προσωπική εργασία στο δημόσιο δρόμο Νεχωρίου-ψηλού Σταυρού, με έβαζε ο Κώστας και έγραφα τα δελτία παρουσίας των χωριανών που προσέφεραν προσωπική εργασία για να ξέρει ποιοι και πόσες μέρες δούλεψαν. Το Φθινόπωρο του 1955 περάσαμε από στρατολογία στη Ναύπακτο οι γεννηθέντες το 1936 και 1937. Στη Ναύπακτο συνόδεψε όλα τα τότε Νεχωριτάκια αυτών των ηλικιών, ο Κώστας, ως Πρόεδρος με τα μητρώα της Κοινότητας.

Είχαμε συνεργαστεί και στο γράψιμο των απαιτούμενων από την Κοινότητα πιστοποιητικών κατά τη μεγάλη μεταναστευση των Νεοχωριτών στην Αμερική και έλεγε "δώστε κανένα φράγκο στο γραφείο των πιστοποιητικών σας" (δεν υπήρχε γραφομηχανή τότε, όλα στο χέρι).

Διετέλεσε στέλεχος των Τ.Ε.Α. στο χωριό και είχε το πολυβόλο, το οποίο μετά παρέλαβε ο Σωτήρης ο Χολέβας.

Όσο ήταν στο χωριό έψελνε στην Εκκλησία. Συνεργάστηκε άριστα με το δάσκαλο Παπανικολάου και προσέφερε αρκετό έργο στην Κοινότητα. Ήταν κοινωνικός και δεν έλειπε από τις χαρές και τις λύπες των χωριανών. Στο πανηγύρι της Παναγίας φορούσε κάμποσες φορές και φουστανέλα και χόρευε με τους φουσταναλάδες. Χόρευε και Μακεδονικούς χορούς διότι έζησε στη Μακεδονία τα πέτρινα χρόνια της κατοχής.

Μετά το γάμο του με τη Βασιλική Ν. Πατερέκα μετανά-

Κοινωνικά

στευσε και ο ίδιος στην Αμερική. Ενώ έμεινε στην Αμερική ονειρευόταν το χωριό, το οποίο ο υπεραγαπούσε και το επισκεπτόταν τακτικά, σχεδόν κάθε χρόνο το καλοκαίρι.

Ως εθελοντής συνεργάτης του «NEXΩΡΙΤΗ» έγραφε τακτικά τα νέα της Αμερικής, διάφορα ποιήματα και θέματα για το χωριό (π.χ. «Ο ΖΟΥΓΑΝΑΣ»).

Ήθελε οι Νεχωρίτες της Αμερικής και του χωριού να είναι μονοιασμένοι, αγαπημένοι και προοδευμένοι.

Το χρώμα της δεύτερης πατρίδας, της Αμερικής, που τον σκέπασε να είναι ελαφρύ και η μνήμη του αιωνία!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΕΨΑΛΕΙ ΤΡΙΣΑΓΙΟ

Με τη συμπλήρωση 25 χρόνων από το θάνατο της ΑΓΛΑΪΑΣ ΜΑΥΡΟΥ ιδρύτριας του ομώνυμου Κοινωφελούς Ιδρύματος, εψάλει τρισάγιο στον τάφο αυτής και του συζύγου της ΩΔΑΝΝΟΥ ΜΑΥΡΟΥ από το Δ.Σ. του Ιδρύματος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες, συγγενείς και φίλους που συμμετείχαν με οποιοδήποτε τρόπο στο πένθος μας για το θάνατο του πολυαγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και γιου ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ. Ευχαριστούμε επίσης τους συναδέλφους του για τη συμπαράστασή τους και την απόδοση τιμών κατά την εξόδιον ακολουθία.

Η σύζυγος, τα παιδιά, οι γονείς

* * *

Η Ευαγγελία Σπανού ευχαρίστησε όλους όσους βοήθησαν τη Μαρία Σπανού κατά την ασθένειά της και συμπαραστάθηκαν στο πένθος για το θάνατό της.

* * *

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ Τάσου Παπαγεωργίου

Πρωί - πρωί μια Κυριακή -μας ήλθε το μαντάτο -το ξαφνικό και απρόσμενο -χαμό του φίλου Τάσου. Δεν έφθασε ο Αύγουστος -αυτό το καλοκαίρι -μα ο χάρος σε περίμενε με το σπαθί στο χέρι. Λεβέντης και καλόκαρδος λουλούδι η ψυχή σου ο χάρος όμως έκοψε το νήμα της ζωής σου. Ξύπνα, λεβέντη Τάσιο μου, να δεις αυτό το δράμα, γυναίκα και παιδιά σου πώς πνίγονται στο κλάμα. Να δεις και τη μανούλα σου την τόσο αγαπημένη πώς θλίβεται και οδύρεται στα ολόμαυρα ντυμένη. Οι συγγενείς και οι φίλοι σου με κλάμα σε αντικρίζουν και τον καλό πατέρα σου πώς να παρηγορήσουν; Μα εσύ κοιμάσαι ήσυχος -σαν μαραμένο κρίνο, τον ύπνο τον αιώνιο -και δεν ακούς το θρήνο. Πώς να ξεχαστεί η παρέα μας το δυο χιλιάδες τρία; Κοιμήσου τώρα ήσυχος. Η μνήμη Αιωνία!

Δημήτριος Μασγάλας
York Pa. U.S.A
24 Ιουλίου 2005

Κριτική βιβλίου

Μέσα απ' το διηγηματικό του ύφος ο Παύλος Βλάχος, προδιαγράφει μια κοινωνία που υπήρξε στο παρελθόν, έτσι όπως την έζησαν κάποιοι, όσοι από μας πρόλαβαν. Η παραδοσιακή ζωή του χωριού και κυρίως σε παρελθόντα ιστορικό χρόνο, όπως στην κατοχή, είναι σχεδόν άγνωστη σε μας, πόσο μάλλον στους νεώτερους. Γι' αυτό, αξίζει να καταγράφεται έτσι όπως μας την δίνει ο συγγραφέας, γιατί είναι ένα χαμένο, ένα πολύτιμο κι αγύριστο χαμένο κομμάτι τρόπου ζωής, από το παζλ ενός τόπου, που σήμερα έχει εκσυχρονισθεί.

Τα διηγηματά του, αφηγηματικά, γλαφυρά και προπάντων λιτά, για να μην κουράζουν τον αναγνώστη, εξιστορούν γεγονότα πραγματικά ή φανταστικά, αλλά που ξεπηδούν από μνήμες της ζωής. Όλα τα διηγήματα του Π. Βλάχου, έχουν κάτι να πουν. Να αφηγηθούν, να περιγράψουν καταστάσεις, ανθρώπους, μέρη όπως τη Ναύπακτο, την Ορεινή Ναυπακτία, τη γύρω περιοχή Καρπενήσι κλπ. με αναφορές σ' αυτά καθώς και στο Νεχώρι.

Πολλά, είναι ιδιαίτερα ξεχωριστά, όπως το μουλάρι του Πατίκου», είναι ιδιαίτερα ξεχωριστά, όπως παραπέμπουν στο ύφος άλλων μεγάλων συγγραφέων, όπως «το άλογο» του Ζαχ. Παπαντωνίου, που ήταν ο μοναδικός σύντροφος του σπιτιού και του καρτσέρη στα δύσκολα κατοχικά χρόνια, που τον πήραν με την επίταξη.

Έτσι κι εδώ, ο συγγραφέας δείχνει την αγάπη και το «θρήνο» για το μουλάρι που πάτησε τη νάρκη και χάθηκε. Την αγάπη των ανθρώπων αυτών για το ζώο τους, που το θεωρούσαν ένα μέλος της οικογενείας τους και ένα μ' αυτούς και τα παιδιά τους κι ακόμα έναν απ' τους καλύτερους βοηθούς στις δύσκολες στιγμές τους.

Η «κατάρα» πάλι, έχει κάτι Παπαδιαμαντικό με το χαρακτήρα της Θειάς Καλύβας, τον πνευματικό του χωριού, τον Παπαντρέα και το στενό χωριάτικο περιβάλλον που ξετυλίγεται το διήγημα.

Τα διηγήματά του, δεν είναι απλώς αφηγήματα, πλέκει και ξεπλέκει καταστάσεις, τις χρωματίζει. Δομεί το διήγημα και χτίζει την ιστορία του με έντεχνο λόγο. Δίνει το στίγμα ενός τόπου, όμως χαμένο μέσα στο διηγηματικό χωριό μόνο. Γιατί έτσι πρέπει να είναι το διήγημα και δεν είναι μια εύκολη υπόθεση που απλώς διηγούμαστε κάτι.

Πολλά, έχουν να κάνουν και με το γιατρικό του επάγγελμα. Το ίδιο στοιχείο εισάγει στα διηγήματά του και ο Ζαχ. Παπαντωνίου. Κι εκείνος, σπουδαγμένος γιατρός, κατέγραψε κάποιες απ' τις εμπειρίες του στη σύντομη ιατρική του θητεία, όπως π.χ. στου «Γιατρού περιπέτεια». Πως δηλ. τον ξύπνησε με βία ένας ληστής μες τη μαύρη νύχτα απειλώντας τον με την πιστόλα, να πάει να ξεγεννήσει μια γυναίκα περνώντας μέσα από κακοτράχαλα βουνά. Κι εδώ ο συγγραφέας στο «Ξεντόνι» καταγράφει μια αναγκασμένη εμπειρία του, από την αγροτική

του ιατρική θητεία σε μια ορεινή περιοχή το Μάιο του '63. Καθώς επίσης και «στα Λουτρά της Κυρίας Αριστέας».

Επίσης περιγράφει στις «Στιγμές» τη σιωπή της φύσης, σε μια επιδρομή στο χωριό (Νεοχώρι) το Δεκαπενταύγουστο. Το ίδιο μας λέει και ο Ζαχ. Παπαντωνίου για τους ήχους της φύσης, όπως μιλούν στις ψυχές και τις αισθήσεις μας, όπως το κελάρισμα του νερού «Είμαι το νερό...». Ακούει τη σιωπηλή μιλιάρη της φύσης. Έτσι κι ο συγγραφέας, μιλά για το θρόισμα τ' ανέμου, των ζουζουνιών, το κελάρισμα των πουλιών, υμνεί τη φύση.

Στην «παιδεία πεζοπορούσα» μας λέει για τα βασανισμένα νεανικά και παιδικά χρόνια, τις αντιξοότητες της μάθησης για λίγα υποτυπώδη γράμματα μέσα στα «πέτρινα χρόνια» της κατοχής, τον ποδαρόδρομο, τον αγώνα για επιβίωση, την ταλαιπωρία...

Αφού περιγράψει τις συνήθειες του τόπου, τις αντιλήψεις όπως στη «Γερωντοκρισιά», τους ανθρώπινους τύπους με τον Καλαντζή στο «Στιγμιότυπο», τις συνήθειες με την προίκα, τις ιδιαιτερότητες του μικρόκοσμου και της μικροκοινωνίας συνοπτικά στη «Μεταλαβιά», θα φθάσει στο «θίασον συγκροτήσαντες». Στην προσπάθεια δημιουργίας θεατρικού δρώμενου στο χωριό, ανάγκη έκφρασης και επικοινωνίας των ανθρώπων, έστω και αν δεν το γνώριζαν, χωρίς θεατρική παιδεία ή ιδιαίτερη παρακαταθήκη αποκομμένοι απ' τον κόσμο και τη σύγχρονη για τότε ζωή. Κι όμως, παρ' όλ' αυτά, από το '20 μας λέει, το πάλευαν...και εξιστορεί κωμικά γεγονότα.

Με το «Μετανάστη» περιγράφει ένα άλλο μεγάλο και πονεμένο κεφάλαιο αυτού του τόπου και τον ξεριζωμό των ανθρώπων του. Κι αφού συμπεριλάβει όλο το φάσμα της κοινωνικής έκφρασης της ζωής αυτού του τόπου, με το διήγημα «Είναι ο τόπος μας», κάνει τον επίλογό του, τις εκτιμήσεις του, τον απολογισμό ζωής μέσα απ' τον ήρωα του έργου του και μας ολοκληρώνει, συγκρίνοντας το χτες με το σήμερα για να καταλήξει...«Αυτός είναι ο τόπος μας».

Στο άρτιο αυτό έργο, εγώ δε θα μπορούσα να προσθέτω τίποτα άλλο, από την εκτίμησή μου γι' αυτήν την προσπάθεια και την ευχή μου για τη δημιουργία κι άλλων παρόμοιων όμορφων έργων σαν κι αυτό.

ΒΑΣΩ ΚΟΥΒΕΛΑ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 210 9717629 - 210 7645280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑΣ ΑΝΤΙΣΦΑΙΡΙΣΗΣ

Όπως και πριν από αρκετά χρόνια, έτσι και φέτος οργανώθηκε στο χωριό μας ένα μικρό τουρνουά επιτραπέζιας αντισφαίρισης (πινγκ-πονγκ).

6 παλιοί και 2 νέοι παίκτες αποφάσισαν να πάρουν μέρος. Συμμετοχή είχαν ο Θανάσης και ο Γιώργος Λειβαδίτης, ο Χρήστος και ο Γεράσιμος Παπαχρήστου, ο Βασίλης Μέρμηγκας, ο Κώστας Φούρλας αλλά και οι νέοι παίκτες Παντελής Παπαχρήστου και Κώστας Δενδρινός.

Στον πρώτο γύρο ο Παντελής Παπαχρήστου κέρδισε 3-0 το Θανάση Λειβαδίτη, ο Γιώργος Λειβαδίτης 3-1 το Χρήστο Παπαχρήστου, ο Βασίλης Μέρμηγκας 3-0 τον Κώστα Δενδρινό και ο Κώστας Φούρλας 3-1 το Γεράσιμο Παπαχρήστου.

Στους ημιτελικούς κληρώθηκαν να παίξουν ο Βασίλης Μέρμηγκας με το Γιώργο Λειβαδίτη και ο Παντελής Παπαχρήστου με τον Κώστα Φούρ-

* * *

ΝΕΧΩΡΙ - ΔΟΜΝΙΣΤΑ 3-4

Αξιοπρεπής η ήττα μας απέναντι στην ομάδα της Δομνίστας, σε αγώνα με παίκτες κάτω των 18 ετών, που έγινε τον Αύγουστο στο γήπεδο των α-

ντάξιο των δυνατοτήτων μας. Αν είχαμε οργανωθεί καλύτερα το αποτέλεσμα ίσως να ήταν διαφορετικό. Άλλωστε η έλλειψη κάποιων βασικών με-

Ποδοσφαιριστές

Από αριστερά: *Κώστας Απ. Φούρλας, -Παντελής Γ. Παπαχρήστου, -Βασίλης Γ. Βέλιος(Ευαγγελίας Φούρλα), -Γιώργος Δ. Σαλτος, -Κώστας Δενδρινός(Χάιδως Κ. Μάλλου), -Αλέξανδρος Δενδρινός(Χάιδως Κ. Μάλλου), -Κώστας Δ. Λαζοδήμος. *Κώστας Βέλλιος(Ευαγγελίας Φούρλα), -Σωτήρης Πασχάλης(Μαρίας Χολέβα), -Σωτήρης Γ. Παπαχρήστου, -Σωτήρης Ν. Τσαρούχης(εγγονός Σπυριδούλας Τσιτσιμπέλη), -Άκης Δ. Λαζοδήμος, -Διονύσης Γ. Μάντης.

ντιπάλων μας. Το 3-4 είναι ένα σκορ που αντιπροσωπεύει το μικρό μας χωριό απέναντι σ' ένα μεγαλύτερο, τη Δομνίστα.

Αν και τα περισσότερα μέλη της ομάδας μας ήταν μικρότερα σε ηλικία απ' αυτά της Δομνιστιάνικης ομάδας καταφέραμε να αντισταθούμε σθεναρά και να καταφέρουμε αυτό το αποτέλεσμα.

Σκόρερ για την ομάδα μας ήταν ο Κώστας Δενδρινός, ο οποίος πέτυχε το πρώτο μας γκολ με κεφαλιά από στημένη φάση. Τα επόμενα δύο γκολ μπήκαν από τον Κώστα Λαζοδήμο μετά από ομαδικές προσπάθειες.

Πιστεύω πως βάλαμε τα δυνατά μας στον αγώνα και καταφέραμε να πετύχουμε σκορ α-

λών της ομάδας πιστεύω ότι έπαιξε καθοριστικό ρόλο στο αποτέλεσμα του αγώνα.

Παραπάνω βέβαια λόγια είναι περιττά, αφού ο αγώνας έχει τελειώσει. Η εμπειρία όμως του αγώνα, ακόμα και της ήττας μας, έδειξε τα λάθη μας, τα οποία θα πρέπει να διορθωθούν την επόμενη φορά και να μας υποδείξουν τον πιο σωστό τρόπο παιχνιδιού. Η προσπάθεια πρέπει να είναι σαφέστατα μεγαλύτερη από αυτού του αγώνα και αυτό μπορεί να μας οδηγήσει στη βελτίωση της ομάδας του Νεοχωρίου.

Πιστεύω στη βελτίωσή μας και ελπίζω στη νίκη στον επόμενο αγώνα.

Σωτήρης Γ. Παπαχρήστου

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

δεν θέλησε να μας πει το όνομα της», δήλωσε στον «Εθνικό Κήρυκα» ο πρόεδρος του Συλλόγου, Βασίλειος Κότσαλος. Πρόσθεσε δε ότι κατά το φετινό πανηγύρι συγκεντρώθηκαν 600 περίπου Νεοχωρίτες και φίλοι τους από Πενσιλβάνια, Βιρτζίνια, Ουάσιγκτον, Οχάιο, Τζόρτζια και Νέα Υόρκη.

Τη Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Νεοχωρίτης στην καταγωγή, ιερέας π. Γεώργιος Γιάνναρης, βοηθούμενος από τον νεοχειροτονηθέντα ιερέα, π. Ιωάννη Βεργίνη. Ο π. Γιάνναρης επέδωσε στο μαθητή Γεώργιο Αθ. Χολέβα και βραβείο του Συλλόγου για την επίδοσή του στο ελληνικό σχολείο.

Κηρύττοντας το θείο Λόγο, ο π. Γιάνναρης αναφέρθηκε στην ευαγγελική περικοπή για τον δαιμονιζόμενο νέο και την απιστία των μαθητών Του. Αναφέρθηκε επίσης στη σχέση πατρός και παιδιών, καθώς και στις αρετές της τιμιότητας, της αξιοπρέπειας και της ευγενείας. Μίλησε ακόμα για τους δεσμούς των ανθρώπων μεταξύ τους, αλλά και με το Θεό.

Ο π. Γιάνναρης τόνισε εξάλλου, ότι ιδιαίτερα οι ομογενείς έχουν καθήκον να προσπείσουν και να κρατήσουν εκείνα που κληροδότησαν οι πατέρες μας. «Και αυτά είναι η τιμιότης, η ελληνική οικογένεια, η ελληνική γλώσσα, οι Αρχές μας, η κληρονομιά μας, οι καταβολές μας», τόνισε ο ομογενής ιερωμένος.

Ο π. Γιάνναρης δήλωσε ικανοποιημένος από τον εορτασμό του Συλλόγου Νεοχωριτών. «Παρά το γεγονός ότι ο πατέρας δεν ήταν τόσο καλός, ήλθαν πολλοί από διάφορες περιοχές», πρόσθεσε. «Ήταν χαρακτηριστική η συμμετοχή της νεολαίας. Πρέπει να φροντίζουμε, ώστε να καθοδηγούμε τους νέους μας στην ελληνική κληρονομιά μας, ώστε να

Οι Νεοχωρίτες της Αμερικής κρατούν τις παραδόσεις

μην αποκοπούν απ' αυτή. Και αυτό επιτυγχάνεται σε μεγάλο βαθμό, γιατί οι νέοι τους ακολουθούν τα ίχνη των γονέων τους».

νωση αυτή, μεταξύ άλλων, δίνει υποτροφίες σε μαθητές, βοηθά ανθρώπους με ανάγκες κ.ά. και αυτό δείχνει μια σύμπνοια, μια ενότητα, ένα

νήγυρη, όπως κάθε χρόνο.

Η διασκέδαση στο πάρκο διήρκεσε μέχρι τις 8:30 το βράδυ. Υπήρχαν 25 αρνιά στις σούβλες, κοκορέτσι, σου-

για το μέλλον του συλλόγου μας. Είναι ανάγκη να κρατάμε τις παραδόσεις μας. Από την πλευρά του, το εκκλησάκι μας παίζει μεγάλο και σπουδαίο ρόλο. Παλαιότερα, πριν χτίσουμε την εκκλησία μέσα στο πάρκο μας, ο κάθε πανηγυριώτης ερχόταν για τη διασκέδαση με τα αρνιά της σούβλας, το κοκορέτσι και για τη μουσική. Τώρα, κάθε επισκέπτης μας θα πάει πρώτα μέσα στο εκκλησάκι, θα κάνει το Σταυρό του, θα ηρεμήσει και μετά θα πάει στο διπλανό πανηγύρι. Το χτίσιμο της εκκλησίας μας έπαιξε και παίζει μεγάλο ρόλο».

Ο κ. Κότσαλος συμπλήρωσε ότι είναι συγκινητικές και οι προσφορές αγνώστων, όχι Νεοχωριτών, αλλά φίλων του Συλλόγου, οι οποίοι ταξιδεύουν από μεγάλες αποστάσεις για να πάνε στον εορτασμό. Κάθε χρόνο ο Σύλλογος δίνει υποτροφίες σε παιδιά που κατάνονται από το Νεοχώρι, καθώς και σε τελειοφοίτους κοινοτικών σχολείων της περιοχής, ανεξάρτητα εάν τα παιδιά αυτά κατάγονται ή όχι από το Νεοχώρι ή άλλη περιοχή της Ελλάδος. Φέτος, ο Σύλλογος Νεοχωριτών είχε δώσει πέντε υποτροφίες κατά τη διάρκεια τελετής, αμέσως μετά τη Θεία Λειτουργία, στο παρεκκλήσι της Κοιμήσεως, στις 26 Ιουλίου.

Υπενθυμίζεται ότι πριν λίγα χρόνια ο Σύλλογος άρχισε μια προσπάθεια για τη συγκέντρωση στοιχείων για τους πρώτους Νεοχωρίτες που ήρθαν στην Αμερική. Πρόκειται σχετικά να εκδοθεί ένα βιβλίο που θα περιέχει βιογραφικά σημειώματα και φωτογραφίες 700 περίπου Νεοχωριτών της Αμερικής. Η έκδοσή θα πραγματοποιηθεί έστω και με καθυστέρηση η οποία σημειώθηκε λόγω καταστροφής από πυρκαγιά, του χώρου στον οποίο βρισκόταν μεγάλο μέρος του υλικού το οποίο είχε συγκεντρωθεί. Ο κ. Κότσαλος διαβεβαίωσε ότι η ιστορική αυτή έκδοση θα γίνει οπωσδήποτε. Αντιπρόεδρος στο Σύλλογο Νεοχωριτών Αμερικής είναι ο κ. Γεώργιος Πανάγος, γραμματέας η κ. Βασιλική Κατσαούνη-Μαζιά και ταμίας ο κ. Χρήστος Λαϊνάς.

Ο Σύλλογος ιδρύθηκε το 1918 και πριν 17 χρόνια αγόρασε το πάρκο "Elicker's Grove" που έχει σήμερα στην ιδιοκτησία του και είναι έκτασης 7,5 εκταρίων.

Στη φωτογραφία, από αριστερά, οι: Ιωάννης Κότσαλος, Νικόλαος Καραγιάννης, Νικόλαος Σπανός και Απόστολος Καραγιάννης, που έψησαν πολλές μικρές σούβλες με νοστιμότατο κοκορέτσι.

Με την ευκαιρία αυτή, ο π. Γιάνναρης είπε ότι ο κ. Κότσαλος είναι πρόεδρος για πολλά χρόνια. «Εκείνο που εμένα με συγκινεί ιδιαίτερα είναι ότι δεν υπάρχουν στο Σύλλογο Νεοχωριτών Αμερικής αντιζηλίες», συμπλήρωσε. «Δεν υπάρχουν εγωιστικές τάσεις μεταξύ των μελών του, ώστε να υπάρχουν διαμάχες. Υπάρχει μια συνεργασία, σε βαθμό που με καταπλήσσει. Η οργάνω-

μόνισμα, μια ανωτερότητα. Αυτό επίσης δείχνει μια ενότητα του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας και είναι προς έπαινο το ότι καταφέρνουν λίγοι άνθρωποι να ζουν μια τέτοια μονιασμένη ζωή και να δίνουν και στα παιδιά τους σωστές κατευθύνσεις για τη ζωή τους».

Ο π. Γιάνναρης γεννήθηκε στο Νεοχώρι και όταν ήταν τριών χρονών ήλθε με τους γονείς του στην Αμερική. Πάντοτε ο ομογενής ιερωμένος διατηρούσε επαφή με το χωριό του. Όταν ήταν φοιτητής στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών πήγαινε τα καλοκαίρια και έβλεπε τον παππού και τη γιαγιά του στο χωριό. Κατά το φετινό εορτασμό της Παναγίας, ο π. Γιάνναρης βρισκόταν στην Ελλάδα και μάλιστα λειτούργησε στην εκκλησία του χωριού του, το οποίο είχε μεγάλη πα-

βλάκια, διάφορα άλλα φαγητά και αναψυκτικά. Επίσης υπήρχε δημοτική ορχήστρα.

Ο κ. Κότσαλος καλωσόρισε τα μέλη του Συλλόγου και τους φίλους τους και αναφέρθηκε στην παράδοση αυτού του εορτασμού κάθε χρόνο, που συγκεντρώνει ομογενείς από διάφορες περιοχές. Μετέφερε επίσης χαιρετιστήρια μηνύματα του ιερέα της εκκλησίας του χωριού τους στο Νεοχώρι, π. Νικολάου Μασγάλα, του αδελφού συλλόγου Νεοχωριτών της Αθήνας, του πρώην προέδρου του Συλλόγου, Κωνσταντίνου Μάντη και του πρώην αντιπροσώπου του Συλλόγου στην Ελλάδα, Αλέξανδρου Φλώρου.

Μιλώντας στον «Ε.Κ.», ο κ. Κότσαλος δήλωσε ικανοποιημένος από το φετινό εορτασμό. «Είχαμε πολλούς νέους», είπε. «Αυτό μας γεμίζει από ελπιδοφόρα μηνύματα

ΕΚΠΛΗΞΗ!!!

...από τις καλύτερες...

...ήταν, το τόσο ευαίσθητο απλό αλλά και τόσο αγνό ζωντανό ποίημα

από την νεώτατη γενιά Νεχωριτών του 13χρονου Κωνσταντίνου Φούρλα του Αποστόλη που δημοσιεύτηκε στο 102^ο φύλλο του Νεχωρίτη μας (αυτό το ποιητικό, από κάθε άποψη, εργαστήρι) με τίτλο και θέμα την ιερή για όλους μας λέξη «Χωριό μου».

Η επανάληψη της λέξης αυτής...

.. αγάπης μα και συνάμα αγωνίας καταφύγιο, είναι σαν να λέει μάνα μου Θεέ μου τόσο με την προσωπική όσο και με την κτητική, (με την καλή έννοια του όρου), αντωνυμία (το αναγραφόμενο εκφρασμένο μου) δίνοντας την απλοϊκή ζωής του χωριού (τόπου και ανθρώπων)

μέσα από τον ημερολογιακό χρόνο και τις καιρικές συνθήκες που επικρατούν εκεί υπό το πρίσμα της ματιάς της ψυχής των μονίμως αγαπόντων κατοίκων του.

Συγχαρητήρια πολλά στον νεώτατο ποιητή με την ευχή να συνεχίσει να μας εκπλήσσει

έτσι ωραία και δημιουργικά με έργα αληθινά και μοναδικά

όπως η ποίηση μπορεί να αποτυπώσει. Ελπίζω ελπίδας είναι κι άλλοι Νεχωρίτες της νεώτατης γενιάς (αγόρια και κορίτσια)

ακολουθώντας το παράδειγμα του Κωνσταντίνου να δοκιμάσουν την μέθεξη της ποίησης (και όχι μόνον) αλλά της συγγραφής γενικά.

Γεώργιος Στεφ. Μάντης

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

Τον πρώην Δήμαρχο κ. Ανδρέα Δρόσο (μηχανικό) για τη μελέτη μεταφοράς "μέρους" του νερού της πηγής Λιμστά στο Υδραγωγείο του Χωριού.

Επίσης επισκεφτήκε τη Νομαρχία Μεσολογγίου ο π. Νικόλαος Μασγάλας και επέδωσε κοινή επιστολή (Τοπικού Συμβουλίου και Συλλόγου) με τα παρακάτω αιτήματα:

Βατότητα δρόμου Νεχωρί-Κέδρος -Ψηλός Σταυρός.

Ηλεκτροφωτισμός Παλιονέχωρου

Αντιμετώπιση κατολισθήσεων στο Χωριό (σύνταξη

σχετικής μελέτης)

Καθαρισμός του δρόμου στο Βαμπακιά (Λιμστά) και διαμόρφωση του πλατώματος για αναστροφή του Λεωφορείου.

Καθαρισμός του Δρόμου στις Συκιές από τις κοτρώνες των κατολισθήσεων κ.λπ.

Υπήρξε τηλεφωνική επικοινωνία του Γενικού Γραμματέα του Συλλόγου με τον Αντινομάρχη κ. Κουτσοσπύρο και τον κ. Μπούρο (υπεύθυνο Μηχανημάτων Νομαρχίας). Επίσης το Μονοπάτι της Σπηλιάς επισκεφτήκε ο μηχανικός του Δήμου κ. Ν. Βελαώρας, με τον παπα-Νί-

κο και το Γραμματέα του Συλλόγου και κατέγραψε τα επικίνδυνα σημεία ώστε σε δεδομένη στιγμή να κατασκευαστούν μάντρες.

Το Δ.Σ. με τις επίπνοες και επίμονες ενέργειές του πέτυχε τη χρηματοδότηση επισκευής της αίθουσας και του περιβάλλοντα χώρου του Μουσείου. Αλλά δεν έμεινε εκεί. Έχει επικοινωνήσει και απέστειλε στοιχεία στη Διεύθυνση Πολιτιστικής κληρονομιάς για τη συνδρομή τους στη συντήρηση, επιλογή, ομαδοποίηση, σήμανση των συγκεντρωμένων αντικειμένων του Μουσείου και

(Συνέχεια στη σελίδα 8)

Ακούστηκαν απανωτές τρεις ντουφεκιές μες τη νύχτα. Στο σπίτι αναστατώθηκαν.

- Έρχονται!...έρχονται!...

Ο πατέρας της νύφης, πριν βγει στον οβρορό για ν' απαντήσει στα συμπάρα των κ'λουριαραίων, έδωκε τις τελευταίες συμβουλές.

- Τ'ράτι, τα μάτια δικατέσσι-ρα... κι ισείς, γιρόντ'σσις, όπως είπαμι. Μόλις πάνι ν' απωθού-νι αυτοί, φραπ! Ισείς να σ'κω-θείτι, να λασκάρ' η μαντανία.

Κι σύ, Φρόσω, μι τα κιρά-σματα, ίσια στο Θεωρή. Σι κανέναν άλλο πρώτα. Αυτήνος το ζάφτ' γκουλτούπ' κι κάτ'...

Αφού έδωκε τις τελευταίες οδηγίες, άρπαξε το γκρά και βγήκε στην αυλή, για ν' απαντήσει στις ντουφεκιές των κ'λουριαραίων.

Έρριξε τρεις συμπάρους και στάθηκε στην αυλόπορτα για την υποδοχή.

Έφτασαν κι οι κ'λουριαραίοι χορατεύοντας και τραγουδώντας.

Μόλις αντάμωσαν, οι ευχές έπαιρναν και έδιναν.

- Να μας ζήσ'νι!...Καλο-ρίζ'κα!...Στο κεφαλάκι σας ανύπαντρ'!...

- Καλώς ορίσ'τι!...Καλώς ορίσ'τι!... Κοπιάστε μέσα!... Στρατοκόπ' ανθρώπ', να πιείτε κι ένα

γαλι ρακί, να ξανασάνιτι...

Κι όλοι μαζί κ'λουριαραίοι και συγγενείς της νύφης μπήκανε στο σπίτι.

Εκεί νέα καλωσορίσματα κι ευχές καινούργιες απ' όσους ήταν μέσα.

- Καλώς ορίσ'τι!... καλώς ορίσ'τι!...

- Καλώς σας βρήκαμι κι να μας ζήσιν!...

Καλή ψυχή, γιρόντ' κι στα δ'κά σας οι ανύπαντρ'!...

- Πώς από δω, ορέ πατριώτις, τέτοια ώρα; είπε αυτός που είχε το γενικό το πρόσταγμα της...υποδοχής, κάνοντας τάχα πως δεν τους γνώριζε.

- Να, έχουμε ένα δ'κό μας άνθρωπο ιδώ κι ήρθαμι να τον ιδούμε. Τ' φέραμι κι κατ' πραγματικά,

απάντησαν οι κ'λουριαραίοι και γύρευαν με τα μάτια το «δ'κό τ'ς τον άνθρωπο», που όμως δε φαινόταν πουθενά.

- Καλά, μωρέ, μην κάνιτι έσθ', θα βριθεί ο άνθρωπός σας. Λάτι να σας ξ' φουρτώσουμι κι καθίσι να σας κιράσουμι...

Οι κ'λουριαραίοι καχύποπτοι, δεν έλεγαν να αποχωριστούν απ' το σακκούλι με την κουλούρα, γιατί έπρεπε να το δώσουμι στη νύφη και μοναχά σ' αυτή, η οποία είχε ωστόσο εξαφανιστεί.

- Ελάτι να καθίσι κανί, απ' καθίσι ουρθοί!...

Και πράγματι οι κ'λουριαραίοι έστεκαν «ορθοί κι μη καθ'ζουμινοι»...

Πού να τολμήσουν να καθίσουν!

Λίγο το 'χεις να καθίσεις πάνω σε καρφίτσες και βελόνια ή να βρεθείς γραδωμένος μέσα στο κασόνι, που είναι σκεπασμένο με μαντανία, αλλ' ίσως να του λείπει το καπάκι;

- Ιδαγιά θα κάτσοιμι, κατασάουρα, είπαν κάποιοι απ' τους κ'λουριαραίους και σταυροποδιάστηκαν στο πάτωμα στη μέση του νοντά.

- Πω! Πω!...ντροπή κι γάνα!...

Στο πάτωμα μαθέ; Τι θα ειπεί ο κόσμος, άμα σας ιδεί; Τέτοιους συγγενείς θα κάμιτι; θα

Ιστορίες παλιές

Οι κ'λουριαραίοι

ειπούν.

Μη μπ' ράζισι!...Ισείς τα έχιτι ούλα άιτι!...

Όμως ιμείς ιδώ βολεύομασι καλύτερα.

- Όπως καταλαβαίνετι...Δεν επιμένουμι...

- Ιγώ θα κάτσω ιδαΐά μι τ'ς βάβις, είπε ο πιο...πονηρός από τους κ'λουριαραίους.

Δυο γριούλες κάθονταν στις άκρες ενός πάγκου στρωμένο με μαντανία καραμελωτή.

Ήταν εκείνες που ορμήνευαν λίγο πριν έρθουν οι κ'λουριαραίοι.

«Αφού κάθονται εδώ οι βάβες, σκέφτηκε ο κ'λουριάρης, δεν υπάρχει κίνδυνος. Ας κάτσω κι γω.

Πού να σταυροποδιάζομαι καταγής...».

- Μι θέλιτι στ'ν παρέα σας, βαβούλιζι μ' ή σκιάζισι μη σας κριμάσ'νι κουριντζέλια, ρώτησε τις γριούλες.

- Αν σι θέλουμι λείι!... Έλα, μανούλα μ', ν' απ'θωθείς απ' που είσι κι από στράτα, είπε η μια απ' αυτές.

Κι όσο για τα...κουριντζέλια, μη σκιάζισι, είμασι καλά κορίτσια ιμείς...Το ξέρ' ούλο το χωριό.

Γύρισε ο κ'λουριάρης για να καθίσει και την ώρα που απιθωνόταν, από σεβασμό τάχα οι γριές, ανασηκώθηκαν. Μπορού-τούμ!...αυτός, παρ' τον κάτω, γιατί οι γριές κάθονταν σε δυο καθίσματα και κρατούσαν, καθώς κάθονταν, με τον...απ' αυτό τους τη μαντανία, τεντωμένη και έδινε την εντύπωση καλοο-τρωμένου καναπέ.

Δεν έφτανε που έπεσε ο άνθρωπος, έγινε και μούσκεμα, γιατί κάτω απ' τη μαντανία έ-κρυβαν και μια σκαφίδα γεμάτη με νερό.

Το τι έγινε δεν περιγράφεται! - Μωρέ σ' μπέθιρι, τι έπαθις; Έπισις, τρομάρα σ' απ' τον πάγγο;...του είπε ένας απ' τους...δράστες.

- Κι κατ' ρήθ'κι κι σουπάν' απ' τ' λαχτάρα τ' ο καημένος, συμπλήρωσε κάποιος άλλος.

- Καλά να παθ', είπε αγανακτισμένος ο Θεωρής, ένας απ' τους κ'λουριαραίους, που το θεώρησε μεγάλη προσβολή για όλους τους το πάθημα του. Δεν κάθιταν κατασάουρα απ' καθόμασι κι μεις... Μου ήθιλι πολυθρόνες και καναπέδες.

Ο καημένος ο βρεγμένος τι νάζεταν και ξανατινάζεταν μπας κι έφευγε το νερό από πάνω του και δεν μπορούσε να το χωνέψει, πώς έπεσε στην παγίδα. - «ΙΚείνες οι παλιόγριες μι πήραν στο λαιμό τ'ς», σκεφτόταν.

- Δεν είναι τίποτα, σ' μπέθιρι, του είπε ειρωνικά ένας γεροντάκος, δροσούλα είνι, θα σι-γνώεις και συμπλήρωσε:

Αφήσι τα χορατά κι φέρτι να κιράσι τον κόσμο...

Έφτασι το ταψί με τα κοκορέτσια, μα ποιος ν' απλώσει χέρι.

- Πάρτι, μωρέ, κι μη σκιάζισι...Δε θα χαράμ' ζαμι το κοκορέτ'σ' για να σας γιλάσουμι...

Θέλ'τι να φάω ιγώ πρώτα; Ποιο μιζέ θέλιτι να πάρω, για να ιδείτι...

Του υπόδειξαν έναν διαστα-

χτικά. Τον πήρε και τον έφαγε - Κανένα πρόβλημα.

Ξεθάρρεψαν και οι μουσαφ-ραίοι κι ο ένας κοντά στον άλλον πήρανε μεζέ.

- Κορίτσια φέρτι κι ρακί!...

Έφτασε κι ο δίσκος με τα ρακοπότρη γεμάτα.

Η Φρόσω, που έφερε το δίσκο, πήγε ολόισια στο Θεωρή, όπως ήτανε δασκαλεμένη. Στάθηκε μπροστά του και πρό-τεινε το δίσκο κι εκείνος, δίκως να το καλοσκεφτεί, πήρε ένα ποτήρι, το σήκωσε ψηλά και 'φκίθηκε:

- Να μας ζήσ'νι!... και το τράβηξε μονορρούφι κατά πώς το συνήθιζε.

Δεν πρόλαβε ν' αποσώσει το περιεχόμενο του ποτηριού και πετάχτηκε απάνω από κει που ήταν σταυροποδιασμένος και με ουά!...ουά!...έφυγε για την αυλή.

- Τι έπαθε ετούτος, απόρησαν τάχα οι συγγενείς της νύφης.

- Τον μάτιασαν τον άνθρωπο!...Ρε Θειά-Παναΐου σύρι να τ' μιτρήεις το μαντήλι, είπε γελώντας κάποιος άλλος.

Και δωσ' του τα χάχανα και τα πειράγματα.

- Τι διάολο έπαθε ετούτος, είπε ο...αρχικ'λουριάρης και βγήκε για να ιδεί.

Τον βρήκε στην αυλή, που ξερνοβόλαγε.

- Τι έπαθες μωρέ; τον ρώτησε ανήσυχος.

- Μι φαρμάκωσαν!...

- Τι σ' έκαμαν;

- Μι φαρμάκωσαν μι πιτρέ-λαιο!...

- Πιτρέλαιο ήπιες, τρομάρα σ'; Και δε σ' μύρ'σι, μωρέ; Εδώ βρωμάει ο τσιμπλής απ' τ' γω-νιά, όχι το ρακοπότ'ρο, απ' το 'χεις απ' κατ' απ' τ' μύτη σ';

- Τι να σου ειπώ... Νόμ'σα πως έρχεταν απ' το λύκνο η μυρδιά, δικαιολογήθηκε.

- Ε, τότε καλά να πάθ'ς!

- Ωρέ σ' μιπιθέρ', χαλάλι σας! -Τέτοιο μυναλό απ' σέρνουμι ι-μείς, καλά να πάθουμι!

Άντι ωσαδών να είνι τα γιλά-σματα και τα πειράγματα. Φέρ-τι τ' νύφ' να παρ' τ'ν κ'λούρα, είπε ο... αρχικ'λουριάρης.

- Ας είναι ωσαδών, είπε και ο πατέρας της νύφης.

Να μας ζήσ'νι λοιπόν. Φέρτι τώρα να πιρποιηθούμι τ'ς σ' μιπιθέρ'ς...

- Μας πιρποιηθ'κατι κι μι το παραπάν', είπε κάποιος απ' τους κ'λουριαραίους.

Εδώ σταμάτησαν τα χορατά και τα γελάσματα. Κεράστηκαν οι κ'λουριαραίοι, έφαγαν, ήπιαν, τραγούδησαν και χόρεψαν.

Κι όταν, κατά τη χαραγή, οι κ'λουριαραίοι γύριζαν στου γαμπρού, της νύφης ο πατέρας, για να πάρει το συμπάθιο τους, για όσα έπαθαν στο σπίτι του, τους είπε:

- Άιτι να μας ζήσ'νι κι τ' άλλα πιασμένα ξεχασμένα!

«Περασμένα ξεχασμένα!...»... Μια κουβέντα είναι. Πώς να ξε-χάσει ο Θεωρής, που για μια βδομάδα κάθε φορά π' ανάσαι-νε, ερχότανε στο στόμα του του πετρελαίου η αποφορά και το χωριό έχει να το μολογάει ακόμα;

π.μ.

Η ΥΔΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1) σκοπό, Συλλόγου Νεοχωρι-τών στην Αμερική. Στις βρύ-σες υπάρχουν εντοιχισμένες πέτρες σκαλισμένες με επι-γραφές που φανερώνουν την πίστη και τη θέλησή τους.

Οι νεότεροι Νεοχωρίτες διατηρούν την πολιτιστική κληρονομιά που τους άφη-σαν οι πρόγονοί τους και φροντίζουν για τη δική τους παρακαταθήκη προς τις ε-πόμενες γενιές. Οι ανάγκες ίδιες, οι απαιτήσεις περισ-σότερες. Διαφορετικές οι συνθήκες από κάθε άποψη.

Με προσφορές των απα-νταχού Νεοχωριτών έγινε συγκέντρωση (υδρομά-στευση) του νερού της πη-γής Λιμστά και κατασκευά-στηκαν δύο λιθοκτιστες βρύσες.

Το νερό είναι αρκετό και από κάθε άποψη καθαρό σύμφωνα με τις απαντή-σεις που πήρε ο Σύλλογος από δείγματα, που έστειλε για μικροβιολογική και χημι-κή εξέταση στο Περιφε-ρειακό Εργαστήριο Δημό-σιας Υγείας (Π.Ε.Δ.Υ.).

Ο Σύλλογος προγραμμα-τίζει να ασχοληθεί με την ύδρευση του Χωριού ως ε-ξής:

Να αναλάβει το συντονι-σμό των ενεργειών, Τοπι-κού Συμβουλίου του Χω-ριού μας, των Συλλόγων Νεοχωριτών (Ελλάδας και Αμερικής) και κάθε Νεχωρί-τη που διαθέτει κύρος και γνωριμίες προς όλες τις αρμόδιες Υπηρεσίες ώστε το νερό της πηγής Λιμστά να έρθει στη δεξαμενή του Χωριού μας.

Στα μεταχτά...

(Συνέχεια από τη σελίδα 1) σιακές στολές, των Νέων του Χωριού μας την ημέρα του πανηγυριού. Η Δήμητρα ανταπο-κρίθηκε με ευχαρίστηση και η επιτυχία ήταν μεγάλη στην ε-πιλογή των τραγουδιών και την ακολουθούμενη σειρά. Το Δ.Σ. την ευχαριστεί εκ μέρους όλων και μάλλον θα προσφέ-ρει περισσότερα στον τομέα αυτό. Άλλωστε η Δήμητρα εί-ναι κάτοχος πτυχίου διδασκα-λίας παραδοσιακών χορών, γνώσης του αντικειμένου, και επί σειρά ετών, μέλος του Λυ-κείου Ελληνίδων Αθηνών.

✓ Το Τοπικό Συμβούλιο και το Δ.Σ. του Συλλόγου θα φρο-ντίσουν ώστε να γίνει το κλά-δεμα (ανανέωση κόμης) των πλατανιών της πλατείας. Έ-χουν έρθει σε επικοινωνία με τους αρμόδιους του Δασαρχεί-ου, τη γεωπόνο στη Ναύπα-κτο και με ειδικούς που κλά-δεψαν τα πλατάνια της Δομνί-στας, της Άμπλιανης, του Κρί-κελου κλπ.

✓ Ο “πολυμήχανος” και “πολυπράγμων” Κώστας Απ. Φούρλας εντυπωσίασε για μία ακόμη φορά με τη θέληση, τις γνώσεις, και την εμπειρία του κατά την επιχείρηση που ανά-λαβε για την επιτυχή ανάσυρ-ση του αυτοκινήτου συγχωρια-νού μας, που έπεσε σε γκρεμό.

Είναι διαπιστωμένο ότι το νερό δεν είναι αρκετό και μάλιστα στις περιπτώσεις βλαβών, που συμβαίνουν στις πηγές, αλλά και στις σωληνώσεις κατά τη δια-δρομή του νερού προς το Υ-δραγωγείο του Χωριού. Επί-σης είναι διαπιστωμένο ότι κάθε χρόνο το νερό είναι λι-γότερο και οι ανάγκες πολύ περισσότερες, αφού συνε-χώς οι Χωριανοί μας επι-σκευάζουν τα σπίτια τους και επισκέπτονται το χωριό συχνά Σαββατοκύριακα, Γιορτές, Πάσχα, Χριστού-γεννα και φυσικά όλο το κα-λοκαίρι οι παππούδες με τα εγγόνια τους.

Επίσης να ξεκινήσει και να παρουσιάσει (να αναδείξει) τις βρύσες με αναπαλαίωση (χτίσιμο) ξεκινώντας, από τη βρύση Κουβελά. Έτσι οι επι-σκέπτες Νεχωρίτες και μη θα έχουν κάτι να δουν από την ιστορία του Χωριού.

Τι γίνεται όμως εν τω με-ταχά;

Το Δ.Σ του Συλλόγου απέ-στειλε επιστολή την 28/8/ 2005 στο Δήμο Πλατάνου με συνημμένο πρόχειρο σχέδιο των πηγών και υπάρχοντων φρεατίων κατά μήκος της διαδρομής του δικτύου, από τις πηγές μέχρι το υδραγω-γείο, και σχετική φωτογρα-φία, με την παράκληση σε πρώτη φάση να επισκευα-στούν -όπου υπάρχει ανά-γκη-, να καθαριστούν και να απολυμανθούν οι πηγές Αρ-κουδορρέματος, Δέσης και Παπανικόλα. Σε δεύτερη φάση, πάντα σε συνεννόηση με το Τοπικό Συμβούλιο, θα ασχοληθεί με τα φρεατία, βάνες κλπ.

Το αυτοκίνητο ήταν παρκαρι-σμένο (εκεί που ήταν η λεύκα) 50 μέτρα από το πάρκινγκ προς τη “Χαρατσή”.

✓ Εύλογο ερώτημα: Καλά εί-ναι τα Μουσεία, οι πλακο-στρώσεις των δρόμων κλπ., τι γίνεται όμως με το δρόμο από Γιάνναρη-Μάλλιου-Τσέλιου-Κρασιά και Χαρμαντζή μέχρι το εικόνισμα του Αι-Γιώργη. Ε-πίσης με τη μελέτη για τις κα-τολισθήσεις, με το χαντάκι στις Μαυροσκαμινίες και λοιπά; Εύκολη απάντηση: τα λεφτά διατίθενται για συγκεκριμένα έργα. Αν τα' διναν να τα δια-χειριστεί το Τοπικό Συμβούλιο του Χωριού μας (σύμφωνα με τις προτεραιότητες που είχε δώσει) θα φτιάχνονταν όλα τα παραπάνω έργα και θα περισ-σευαν.

✓ Ο Βασίλειος Γ. Λαζοδήμος έφερε από την Αμερική και δώρισε στην Κοινότητα ένα ει-δικό κοντάρι αντικατάστασης λαμπτήρων της ΔΕΗ.

✓ Την ημέρα της πανηγύρε-ως και μετά τη θεία Λειτουργία έγινε αρτοκλασία υπέρ υγείας των απανταχού Νεοχωριτών. Τους πέντε άρτους ευλόγησαν: ο Πανοσιολογιότατος πατήρ Ει-ρηναίος και οι αιδεσιμότατοι π. Γεώργιος Γιάνναρης και π. Νι-κόλαος Μασγάλας.

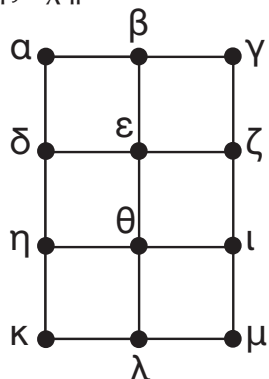
(Συνέχεια στη σελίδα 8)

ΠΑΛΙΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

1. ΤΟ ΚΟΥΤΣΟ

Το παιγνίδι αυτό παίζεται από παιδιά (αγόρια) και κορίτσια.

Οι παίκτες χαράζουν ή τραβάνε γραμμές κάτω σε ίσιο χωμάτινο μέρος και φτιάχνουν ένα τετράγωνο πλάτους 1 μέτρου και μήκους 2-3 μέτρων, όπως το εξής σχήμα:

Το τετράγωνο αυτό το χωρίζουν στη μέση με μια γραμμή κατά μήκος και τραβάνε άλλες 2 γραμμές κατά πλάτος και κάθετα προς τη μεγάλη γραμμή και έτσι γίνεται 1 τετράπλευρο με 6 μικρότερα τετράπλευρα.

Το παιδί αγόρι ή κορίτσι που θα κληρωθεί να παίξει πρώτο το παιγνίδι αυτό, στέκεται όρθιο μπροστά στο πρώτο δεξιό τετράγωνο (θ, ι, λ, μ), με το 1 ποδάρι κάτω στο έδαφος και το άλλο σηκωμένο, δηλ. κουτσό. Βάζει μια μικρή πέτρινη πλακούλα απέξω από τη γραμμή του πρώτου δεξιού τετράγωνου και κουτσαίνοντας σπρώχνει σβανιστά την πλακούλα στο πρώτο δεξιό τετράγωνο με τη μύτη του παπουτσιού, ή του γουρνούτσου, ή αν ήταν ξυπόλυτο με τη μύτη του δεξιού ποδαριού, για να μπει η πλακούλα στο τετράγωνο αυτό, χωρίς η πλακούλα να πατήσει καμιά γραμμούλα του τετράγωνου και χωρίς να πατήσει το κουτσό ποδάρι κάτω στο χώμα ή καμιά γραμμούλα του τετράγωνου αυτού.

Μετά κουτσαίνοντας πάλι σπρώχνει την πλακούλα με το δεξιό ποδάρι, στο επόμενο δεύτερο δεξιό τετράγωνο και χωρίς να παραβιάσει τις προηγούμενες προϋποθέσεις, συνεχίζει να σπρώχνει την πλακούλα στο 3ο τετράγωνο το δεξιό και μετά τη σπρώχνει έξω από το τετράγωνο αυτό την πλακούλα, οπότε πηδάει έξω και στέκεται λίγο στα 2 ποδάρια και ξεκοράζεται. Έπειτα στέκεται όρθιο όπως στην αρχή του παιγνιδιού στο πρώτο από την πάνω αριστερή πλευρά τετράγωνο και σπρώχνει κουτσαίνοντας την πλακούλα μέσα στο τετράγωνο αυτό, σβανιστά και συνεχίζει στο δεύτερο και τρίτο αριστερό τετράγωνο χωρίς να πατήσει γραμμή, ή να πατήσει το σηκωμένο πόδι, οπότε βγάζει την πλακούλα έξω από το 3ο αριστερό τετράγωνο και ο παίχτης ή η παίχτρια

πηδάει έξω από το τετράγωνο αυτό και πατάει την πλακούλα, που είναι έξω από τα τετράγωνα. Σαν αυτά γίνουν, με τις προϋποθέσεις που προαναφέρθηκαν, ο παίχτης ή η παίχτρια θεωρείται ότι κέρδισε. Έτσι επαναλαμβάνεται το παιγνίδι από τον επόμενο παίχτη ή παίχτρια.

2. ΤΟ ΠΗΔΗΧΤΟ ΣΤΑ ΤΥΦΛΑ ΤΣΙΤΣΕΛΩΤΑ

Στο ίδιο τετράγωνο με τα 6 μικρότερα τετραγωνάκια, που παίζεται το κουτσό, παίζεται και το πηδηχτό τσιτσελωτά στα τυφλά, κοιτάζοντας τον ουρανό ψηλά. Το παιγνίδι αυτό παιζότανε συνήθως από κορίτσια.

Η παίχτρια, που κληρώθηκε να παίξει πρώτη, στέκεται όρθια μπροστά και απέξω από τα 2 πρώτα τετράγωνα, με τα πόδια ανοιχτά δηλ. τσιτσελωτά και κοιτάζοντας προς τον ουρανό, πηδάει με τα 2 πόδια μαζί μέσα στα 2 πρώτα τετράγωνα, με τ' αριστερό ποδάρι μέσα στο αριστερό πρώτο τετράγωνο και με το δεξιό ποδάρι στο δεξιό τετράγωνο χωρίς να πατήσει καμιά γραμμή των 2 τετραγώνων.

Στη συνέχεια πηδάει τσιτσελωτά στα 2 επόμενα τετράγωνα και τέλος στα 2 τελευταία τετράγωνα και μετά από τα τελευταία τετράγωνα πηδάει έξω απ' αυτά. Όπως είναι έξω από τα τελευταία τετράγωνα κάνει μεταβολή και τοποθετείται έξω από τα τετράγωνα που βγήκε έξω και αρχίζει τσιτσελωτά και κοιτάζοντας προς τον ουρανό πηδάει με τα 2 ποδάρια σε όλα τα τετράγωνα, χωρίς να πατήσει καμιά γραμμή και βγαίνει έξω εκεί από όπου ξεκίνησε στην αρχή η παίχτρια, κι έτσι θεωρείται κερδισμένη του παιγνιδιού αυτού.

Με την ίδια τακτική συνεχίζει η επόμενη παίχτρια και μετράνε πόσες φορές κέρδισε. Το τετράγωνο αυτό μπορεί να γίνει σε πέτρινο μέρος με κιμωλία, διότι τσιμέντινο δεν υπήρχε τότε.

3. Η ΤΡΑΜΠΑΛΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΟΥ

Στην εποχή μου (1944-47), το παιγνίδι της τραμπάλας, είχε κάποιες διαφορές από αυτή που περιγράφει (σελ. 72-73 βιβλίου του), ο εκλεκτός συγγραφέας μας κ. Δ. Ντούζος.

Το παιγνίδι αυτό το παίζανε παιδιά, κοντά σ' μα της ίδιας ηλικίας και του ίδιου βάρους περίπου. Την περιστροφική τραμπάλα την κάναμε τότε με μια στρουπίνα λιανή - ψιλή μήκους μέχρι 3 μέτρα.

Στη μέση ακριβώς της στρουπίνας, η οποία ήταν ξεφλουδισμένη, ανοίγαμε μια γουρνίτσα, καμιά φορά με τη βοήθεια μαραγκού,

σκαφτή χωρίς να τρυπήσει πέρα για πέρα η στρουπίνα. Μπήχναμε γερά έναν πάσσαλο - παλούκι, σαν το στρίφο, στο χούμα, ύψους 80 περίπου εκατοστά, του ξύναμε την κορφή σαν σουφλί, του κόβαμε σαν κωνικό σχήμα την κορφή, για να τοποθετηθείται εκεί η τρύπα της στρουπίνας. Την κορφή του πάσσαλου αλοίβαμε με λάδι ή γλύνια, καθώς και τη γουρνίτσα της στρουπίνας, βάζαμε τριμμένο κάρβουνο, για να τρίζει και αρχίζαμε την περιστροφική τραμπάλα, κατά το γνωστό τρόπο.

Το άλλο είδος της τραμπάλας με σανίδα - τάβλα, την παίζαμε πάνω σε κάποιο σκαμνί, ή κάσσο, σε κανένα κούτσουρο, ή σε καμιά ανάλογη κοτρώνα και ανεβοκατεβαίναμε εναλλακτικά, τότε το ένα παιδί και τότε το άλλο.

Τόσο στην περιστρεφόμενη, όσο και στην τραμπάλα με τάβλα, τραγουδούσαμε «τράμππα-τραμπάλιζουμαι, πέφτω και τσακίζουμαι...», Καμιά φορά για αστεία κρατάγαμε τον άλλο παίχτη ψηλά στην τάβλα της τραμπάλας.

Μια περιστρεφόμενη τραμπάλα με στρουπίνα, παίζαμε στον κάτω μαχαλά του χωριού, σε ακρινό σπíti, κάτω από μια Απιδιά και δίπλα στο γουρνοκούμασο, εγώ, ο Ανδρέας, ο Μήτσος, ο Χρίστος κι ο Βασίλης. Το παιγνίδι αυτό ήταν κυρίως καλοκαιρινό.

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

Ο ΛΑΟΣ ΘΕΛΕΙ ΚΑΘΑΡΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

Κάποιος βουλευτής (όνομα και μη χωριό) είχε επισκεφθεί κάποιο χωριό της περιφέρειάς του. Στην πλατεία του χωριού μαζεύτηκαν οι κάτοικοι και ζητούσαν από το βουλευτή να φροντίσει για την ύδρευση του χωριού και την κατασκευή του δρόμου.

Ο βουλευτής υποσχέθηκε ότι θα φροντίσει, αλλά, είπε ότι δια το τρέχον έτος θα είναι δύσκολο, διότι οι πιστώσεις από το 3^ο πακέτο Ντελόρ, ήδη έχουν κατανεμηθεί εις τα εγκεκριμένα προγράμματα, κλπ. "Κατάλαβες μάρμπα Κώστα;" είπε αποτεινόμενος σε κάποιον, ο οποίος απάντησε:

"Ιγώ κυρ βουλευτή δεν καταλαβαίνου π' αυτά π' μας λές εσύ, γιατί είμι αγράμματους. Κείνου π' ξέρου είνι οτ' θέλουμι να μας φέρες νιρό κι' του δρόμου. Δεν αϊκώ απ' αυτά, ούτι μι' ενδιαφέρ' νι".

"Άκουσε, μάρμπα Κώστα και σεις οι άλλοι. Με συγχωρείτε που προηγουμένως μίλησα μια άλλη γλώσσα. Τώρα η κυβέρνηση απεφάσισε να καθιερώσει τη γλώσσα τη δική σας, αυτή που μιλάει ο λαός, για να μας καταλαβαίνετε όλοι".

Ο μάρμπα Κώστας δεν φάνηκε πάλι καθόλου ενθουσιασμένος και είπε:

"Κυρ βουλευτή μας κουρουδεύ'ς; Ίμεις, όταν είμασταν πιδιά ήταν άλλις οι περιστάσεις τότε κι' δε μπορέσαμε να μάθουμε γράμματα. Τα πιδιά μας όμους τάστλαμι στου σκουλειό να μάθ' νι. Τώρα συ μας λές οτ' θα γυρίσι πίσου κι' θα μιλάτι τ' γλώσσα απ' μιλάμι ιμείς οι αγράμματες;

Μήπως σκέπτιστι να καταργήστι και τα σχολεία αντί να μας φκιάστι κι' άλλα;"

Κόκκαλο ο βουλευτής. Από τη συλλογή Γ. ΦΟΥΡΛΑ

Το ποίημα είναι φτιαγμένο με παροιμιώδεις φράσεις από την λαϊκή σοφία

Απ' τα Κράβαρα

Άκουσον-Άκουσον

.....

απ' τα Κράβαρα χαιρέτα μας τον πλάτανο.

Άνω ποταμών
στην ψωροκώσταινα
χωριά που φαίνονται κολαούζο δεν θέλουν

Ζουν και βασιλεύουν
με έργα και ημέρες
τα όσια και ιερά

3 μέρες κρατά το θαύμα
με τρικούβεργο γλέντι
κι ο περιούσιος λαός
στον έβδομο τον ουρανό πετά
με τσάμικο ταμπάκο συν γυναιξί και τέκνοις.

Γεώργιος Στεφ. Μάντης

“ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ;”

.....Είναι τα πρόσωπα που το κατοικούν; Τα ίχνη αυτών που πέρασαν από αυτό, έστω και για λίγο; Είναι τα πάθη που καίγονται, τα πάθη που κήκων, τα όνειρα που εκκρεμούν πάνω από τις στέγες των σπιτιών του; Είναι τα μίσση -ναι, υπάρχουν κ' αυτά- οι πεποιθήσεις, η πίστη, οι αξίες ή οι ματαιότητες εκείνων που ζουν σε αυτό το μικρό χωριό, το χωριό μας, έστω και για λίγες μέρες τον Αύγουστο;

.....Είναι, τελικά, ένα χωριό καμωμένο από τις ψυχές των ανθρώπων του ή κάτι ξεχωριστό που τους κατευθύνει σαν μοίρα ανίκητη; Οι άνθρωποι φτιάχνουν το χωριό ή το χωριό τους ανθρώπους;

.....Τι απομένει, άραγε σε αυτούς που δέθηκαν σ' ένα χωριό σαν το δικό μας; Τι θ' απομένει σε εκείνους που θα δεθούν;

Αυτό, ίσως που απομένει παντοτινά σε όσους αποτελούν ένα τέτοιο “δέσιμο”, είναι η **εμπειρία πως κάπου, κάποτε, προσέγγισαν την καρδιά της ζωής**, κάπου, κάποτε εισάκουσαν τον

χτύπο της αλλά τον έχασαν!!!

Απομένει και το **δέος**, ακόμα και τις φορές που φέρθηκαν γελοία και, τέλος η **συνειδητοποίηση** πως τίποτα δεν κατάλαβαν και επιστρέφουν με μόνο λάφυρο την αίσθηση ενός ιλιγγιώδους συναισθήματος που τους γεμίζει και που τους τρώει, σαράκι, την καρδιά από δω και μπρος...ναι! Τελικά, ένα χωριό μπορεί να είναι “αγάπη”, δυνατή αγάπη!!!!

....Μπορεί να το βρίσκετε πολύ θεωρητικό το κείμενο μου για αυτές τις σελίδες που διαβάζετε αλλά σκεφθείτε πόσοι από σας έχετε δεθεί με ανθρώπους-συγχωριανούς μας, αφού αφηνόμαστε κατά την παραμονή μας εκεί τον Αύγουστο και

ζούμε τρελά και αγνά....και ποτέ δεν είναι ανιαρά!!!

....Η καλοκαιρινή νύχτα ή ένα βροχερό απόγευμα του Αυγούστου στο Νεχώρι είναι πολύ αλλιώτικο από οπουδήποτε αλλού ... Δεν είναι ποτέ μονότονα γιατί ποτέ δεν είναι ίδια.

...Και ας είναι όλη η ζωή μας εκεί γύρω-γύρω από το πλατάνι και μόνο!!!

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΠΑΖΙΩΝΗ

Νιβόμενο
Εύηνου
Ορμή
Χωριό
Ωραίο
Ριζώνει
Ιστορικά

Νέκταρ
Αγάπης
Υπαρκτό
Πορεύει
Αγώνες
Καίριους
Τιμώντας
Ιερά
Αξίες
Σωτηρίας

Γεώργιος Στεφ. Μάντης

**ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ ΟΛΟΙ
ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ
ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ
ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ**

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
λά και ευχαριστούμε γι' αυτό το μόνιμο πια δωρητή ζωγράφου Χρήστο Τσέλιο, αλλά και

χωριστό όμορφο χρώμα. Και μετά το Γαϊτανάκι. Η αποκορύφωση. Όλοι οι παραβρισκόμενοι χόρεψαν το μοναδι-

λευταία χρόνια με τη χρήση τεχνητής φωτιάς, αλλά παραδοσιακά με ξύλα. Το αποτέλεσμα τούς δικαίωσε και μπρά-

Φουστανελάδες και Βλαχοπούλες

Από αριστερά: *Κώστας Παππάς, -Νένα Κ. Φλώρου, -Σίλια Αθανασοπούλου (Μάνθας Μέρμηγκα), -Ελένη Πλατάκου (Μαγδαληνής Αλπογιάννη), -Μαρία Πλατάκου (Μαγδαληνής Αλπογιάννη), -Διαμάντω Μαντρέκα(Κατερίνας Γ. Γιάνναρη), -Εβελίνα Μηχιώτη(Ξένης Κουβελά), -Αναστασία Γ. Πανάγου, -Αγγελική σύζ. Ανδρέα Ν. Καρανδρίκα, -Ευαγγελία Μπαζιώνη, -Μαρία Κοπάνη, -Κατερίνα Ι. Λαζοδήμου, -Παρασκευή Κανέλλου, -Αννα Παντελίδου (Μαγδαληνής Α.Μάλλiou), -Χρήστος Κανέλλος.

*Ευαγγελία Γ. Πανάγου, -Γεωργιάνα Χαλδαίου(Θεοδώρας Α.Καρανδρίκα), -Κωνσταντίνα Γ. Πανάγου, -Εβίνα Χαλδαίου(Θεοδώρας Α. Καρανδρίκα), -Ρεγγίνα Β. Μέρμηγκα. *Γιάννης Μαντρέκας(Κατερίνας Γ. Γιάνναρη), -Κώστας Γ. Βέλλιος (Ευαγγελίας Α. Φούρλα), -Κώστας Δ.Λαζοδήμος -Ακης Δ. Λαζοδήμος.

την Κατίνα Χ. Παπουτσή και τη Δήμητρα Μάλλiou και το σύζυγό της Σπύρο Γκόντα για τις προσφορές τους.

Την τελευταία ημέρα χόρεψαν οι φουστανελάδες και οι βλαχοπούλες. Μαζί στον ίδιο χορό όλες οι γενιές έδωσαν για μια ακόμη χρονιά ένα ξε-

κό χορό μας.

Την άλλη μέρα η φασολάδα. Μάγειροι φέτος ήταν ο Ανδρέας Ασημακάκης (είχε το γενικό πρόσταγμα), ο Δημήτρης Λαζοδήμος και ο Χρήστος Λειβαδίτης. Πήραν την ευθύνη επάνω τους και την μαγείρεψαν όχι όπως τα τε-

βο τους! Όλοι είχαν να λένε για τη νοστιμιά της φασολάδας. Παραβρέθηκαν περίπου 200 άτομα.

Πήγαν όλα καλά και φέτος και φύγαμε όλοι με την ευχή: του χρόνου να μας έχει η Παναγιά όλους καλά, να γιορτάσουμε και πάλι τη χάρη Της.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 5)
τη βοήθειά τους σε ό,τι άλλο σχετικό (με την παρουσίαση) απαιτείται για ένα οργανωμένο Μουσείο. Τονίζεται ότι υπάρχουν πολλά και σπάνια αντικείμενα στους Νεοχωρίτες, οι οποίοι είναι πρόθυμοι να τα προσφέρουν, αφού βέβαια υπάρξει η σχετική εξασφάλιση.

Τις παραπάνω εξελίξεις παρακολουθούν σε άριστη συνεργασία το Τοπικό Συμβούλιο του χωριού μας και το Δ.Σ. του Συλλόγου μας.

ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ: Ηλεκτροδότηση του Παλιονέχωρου

Επισκέφτηκε στις 7/9/2005 την περιοχή κλιμάκιο αρμοδίων του Δασαρχείου Ναυπάκτου και της ΔΕΗ, για επιτόπια εξέταση του θέματος που αφορά στην κοπή δένδρων ελάτης. Τους παραπάνω συνόδευε ο μηχανικός

του Δήμου. Ευχαριστούμε την προϊστάμενη του Δασαρχείου κυρία Σχίζα.

Μονοπάτι Σπηλιάς και Μουσείο Νεοχωρίου

Εστάλησαν στο Δήμο, με θετικά αποτελέσματα οι γνωματεύσεις, που αναμένονταν από τη Δασική Υπηρεσία. Οι μελέτες θα παραδοθούν, από το μηχανικό του Δήμου κ. Νίκο Βελαώρα, για θεώρηση στην ΤΥΔΚ (Νομαρχία Μεσολογγίου) και θα προωθηθούν στη Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος. Τα παραπάνω θεωρούνται τυπική διαδικασία, αφού η δαπάνη έχει ήδη εγκριθεί.

Βατότητα δρόμων

Η Νομαρχία έστειλε μηχανήματα στις 5/9/2005, καθάρισε το δρόμο στα Λιμστά και διαμόρφωσε το χώρο (πλάτωμα) για αναστροφή των

λεωφορείων.

Την 6/9/2005 επισκέφτηκε το χωριό μηχανικός της Νομαρχίας και κατέγραψε τις εργασίες, που πρέπει να γίνουν στο δρόμο Νεχώρι -Κέδρος -Ψηλός Σταυρός, στο χαντάκι Μαυροσκαμνίες, στις σκυιές κλπ., που του υπέδειξε ο παπα-Νίκος, που τον συνόδευσε. Ευχαριστούμε τον κ. Κουτσοσπύρο και τον κ. Μπούρο και τους παρακαλούμε να συνεχίσουν την εκτέλεση των έργων, που είναι απαραίτητα για το δρόμο και τις κατολισθήσεις στο χωριό.

Υδρευση

Ο κ. Ανδρέας Δρόσος επισκέφτηκε την πηγή Λιμστά, έκανε τις απαραίτητες μετρήσεις, ανέβηκε στο Υδραγωγείο του χωριού και μας είπε ότι είμαστε στη σωστή κατεύθυνση και ότι θα κάνει, ο ίδιος τη μελέτη μεταφοράς του νερού από την πηγή στο Υδραγωγείο, δώρο στους Νεοχωρίτες. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Πλακόστρωση εσωτερικής οδοποιίας

Έχουν προγραμματιστεί πλακοστρώσεις στο Δ.Δ. Νεοχωρίου και στο Δ.Δ. Πλατάνου αξίας ποσού 100.000 Ευρώ. Στο Χωριό θα γίνει πλακόστρωση από πλατεία μέχρι Σχολείο (πάρκινγκ) και έξω από το Κοινοτικό γραφείο.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΘΩΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΑΖΙΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
μας για τις μεγάλες κατά καιρούς δωρεές και προσφορές της οικογένειας για απαραίτητα έργα στην Εκκλησία και τα Εξωκλήσια του Χωριού μας.

Αλλά η τιμή αυτή αναφέρεται και σε όλους και τιμά όλους τους απανταχού Νεχωρίτες για τις προσφορές τους και την αγάπη τους για το χωριό τους. Πράγματι ήταν μια συγκινητική στιγμή για την οικογένεια Θωμά και Ευαγγελίας Μαζιά κατά την απονομή της τιμητικής αυτής πλακέτας, που δόθηκε από τον επίσης ξενιτεμένο, μα εξαίρετο κληρικό αδελφό μας π. Γεώργιο Γιάνναρη. Το εκκλησιαστικό Συμβούλιο της ενορίας μας εκφράζει και πάλι τις θερμές ευχαριστίες του προς την οικογένεια Θωμά και Ευαγγελίας Μαζιά για τις προσφορές τους και την αγάπη τους για το Χωριό και εύχεται η Παναγία μας να τους χαρίσει υγεία και "πάν δώρημα τέλειον" καθώς επίσης και σε όλους τους απανταχού

λαε, αγαπητοί χωριανοί,

Κατ' αρχάς ευχαριστώ πολύ το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο για την τιμητική αυτή διάκριση στην οικογένειά μου, αλλά πρέπει να σας πω ότι η τιμή αυτή ανήκει σε όλους μας, γιατί όλοι μας βοηθάμε και πρέπει να βοηθάμε για έργα στην Εκκλησία και τα Εξωκλήσια του χωριού μας. Όπως ξέρετε ξενιτεύτηκα από 12 χρονών με μεγάλες στερήσεις, φτώχεια και ορφάνια και πήγα στην Αμερική, αλλά το μυαλό μου και η αγάπη μου ήταν και είναι στο χωριό μου και στους αγαπημένους μου χωριανούς. Με την ευχή της Παναγίας μας και τη δύναμη του Θεού δημιουργήσα με την αγαπημένη μου σύζυγο Ευαγγελία, 39 χρόνια μαζί, μια αξιοζήλευτη οικογένεια και μια αρκετά καλή οικονομική ευχέρεια και κατάσταση. Πέρασα και δυσκολίες στη ζωή μου, όπως όλοι μας, αλλά δεν έπαψα ποτέ να νοσταλγώ το χωριό μου και τους αγαπημένους μου χω-

ευρισκόμενους αδελφούς μας Νεχωρίτες.

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο

Στα λίγα, αλλά μεστά από αγάπη και πίστη λόγια, που είπε ο π. Γεώργιος Γιάνναρης, κατά την επίδοση της αναμνηστικής πλακέτας, ο Θωμάς Μαζιάς απάντησε με τα εξής λόγια: «Σεβαστέ πάτερ Γεώργιε, πάτερ Ειρηναίε, π. Νικό-

ριανούς και επιθυμώ να είναι πάντα αγαπημένοι και ενωμένοι, γιατί έτσι μας θέλει ο Θεός και έτσι θα πετύχουμε το σκοπό μας στη ζωή. Και πάλι σας ευχαριστώ πολύ όλους για τη σημερινή αυτή διάκριση, που μου κάνετε και η Παναγία μας να μας έχει όλους καλά να ξανανταμώσουμε του χρόνου και να θυμόμαστε όλοι μας το αγαπημένο μας χωριό.»

ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Τρεις μογογιατζήδες, ένας Αλβανός, ένας Γερμανός και ένας Έλληνας, πέθαναν και πήγαν στον παράδεισο. Στην πόρτα τους υποδέχεται ο Άγιος Πέτρος.

-Καλώς τους και πάνω που χρειάζονται κάποιον μογογιατζή για να βάψει την πόρτα του παραδείσου. Κάντε μου τις προσφορές σας.

-Εγώ θέλω 600 Ευρώ, λέει ο

Αλβανός, 200 για μένα, 200 για την εφορία και ένσημα και 200 για υλικά.

-Εγώ θέλω 900 Ευρώ, λέει ο Γερμανός, 300 για μένα, 300 για την εφορία και ένσημα και 300 για υλικά.

Ήρθε η σειρά του Έλληνα, που προτίμησε να πάρει παραμερα τον Άγιο Πέτρο.

-Εγώ θέλω 3000 Ευρώ, είπε και ταυτόχρονα συγκράτησε τον Άγιο Πέτρο, που κόντεψε να λιποθυμήσει και εξήγησε ψιθυριστά:

"1000 θα πάρεις εσύ, 1000 θα πάρω εγώ, 600 ο Αλβανός που θα κάνει τη δουλειά ως υπεργολαβία και 400 ο Γερμανός για να κάνει πέτρα". Έλληνας γαρ και μίζαδότης.

Από τη συλλογή Γ. ΦΟΥΡΛΑ

Στα μεταχτά...

(Συνέχεια από τη σελίδα 6)
✓ Υπάρχει ειδικό πρόγραμμα του ΟΤΕ (Κατεξοκίν), που προσφέρει σταθερή σύνδεση για 6 μήνες πληρώνοντας πάγιο 6 μηνών:

4 μήνες το καλοκαίρι (Ιούλιος - Σεπτέμβριος)

1 μήνα τα Χριστούγεννα (15 Δεκεμβρίου - 15 Ιανουαρίου)

1 μήνα το Πάσχα (2 εβδομάδες πριν και 2 μετά).

Αναφέρουμε τα παραπάνω, γιατί στα περισσότερα σπίτια του χωριού δε χρησιμοποιούνται "τα τηλεφώνια" ολόκληρο το χρόνο.

Πληροφορίες και σχετική αίτηση γίνεται τηλεφωνικά στον αριθμό 134.

ΠΩΛΗΣΗ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ

Στο Χωριό και στη θέση Κατσαουνείικα η Μαγδαληνή Κρανιά-Γιοβανοπούλου πωλεί οικόπεδο. Πληροφορίες στο τηλ/νο 210-3468672.